BOLDOG KARÁCSONYT!
FROHE WEINACHTEN!
MERRY CHRISTMAS!
聖誕快樂
GOD JUL!

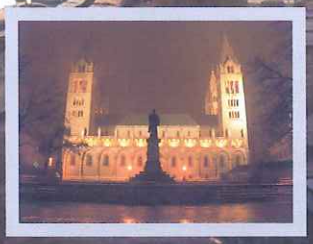

CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA

CONFABULA

A PTE-ÁOK HALLGATÓI LAPJA

2005/2006 I. FÉLÉV 3. SZÁM

CONFABULA

A Pécsi Tudományegyetem Általános Orvostudományi Karának hallgatói lapja

Főszerkesztő

Váncsodi József
j_vancsodi@yahoo.com

Felelős szerkesztő

Nagy Péter

Olvasó szerkesztő

Pető Nikolett

Tördelő szerkesztő

Szukits Sándor

Fotó

Piski Zalán

Címlap
Piski Zalán - Fotó
Szukits Sándor - Corel

Munkatársaink

Bartha Zoltán
Cseh Judit
Fekete Lóránd
Hornyák Árpád
Horváth-Sarródi Andrea
Jakab László
Lénárt Petra
Lőcsei Zoltán
Morvay Zita
Nagy Árpád
Nagy Csaba
Németh Erzsébet
Szántó Viktória
Wu Yen-Ying
Georgios Zarifis
Zomborszky Márton
Zubán Dániel Rafael

TARTALOM

Ők is emberek - Prof. Dr. Szekeres Júlia 04.
Közérdekű 08.
HuMSIRC oldalak 10.
Confabula Statisztikai Hivatal 14.
Publicisztika
Proszemek a gépezetben 15.
Pécs-"egyedi" kultúra 16.
Szubjektív
Karácsony 18.
Régi-új Karácsony 19.
Ágy, asztal, tv 20.
Tíz szentencia 21.
Gólyabál - egy gólya emlékeiből 22.
Alternatív medicina - neurálterápia 24.
A medicina halhatatlan legendái 26.
Megkérdeztük olvasóinkat - Karácsony 28.
A téli depresszióról... 30.
Fülhöz szóló ajánlatok
Depeche Mode 32.
Ladytron 34.
Könyvajánló - A Mester és Margarita 35.
Múvi kritix 36.
Havinovellák
A legdrágább hamburger 38.
Egy Csoda 39.
Levél az Olvasóhoz 41.
Vena Literatura 42.
Anatomicum Hungaricum 44.
Humor Tumor 46.
Wanted 47.
English Pages - Wanderlust/Mehetnék 48.
Deutsche Seiten
All I want for Christmas is... 50.
Wienacht 51.
Gespräch mit ihm 53.
Yonderboi - Splendid Isolation 55.

Szerkesztőség címe:
7624 Pécs Szigeti út 12. Diákiroda, Confabula
Telefon: (72) 536-000/1541
Fax: (72) 536-112
e-mail: confabula@webmail.hu

Nyomda: PTE-ÁOK Kari Nyomda

Megjelenés időpontja : 2005. december
Megjelenik 1300 példányban

CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA

TISZTELT OLVASÓ!

Ha visszagondolok, úgy tűnik, mintha alig néhány hete igyekeztem volna azon, hogy megpróbáljam megfogalmazni a szemeszter első Confabulájának beköszönő sorait, holott immáron közel három hónap múlt el azóta...

Újra az indokoltnál többet hallom a „Mikor mész vizsgázni...?" kezdetű mondatokat, és ismét megjelennek a kollégium folyosóján azok a neuraszténiás jegyeket viselő csendesőrültek, akiknek egyetlen érdeme, hogy aggodalmat csepegtetnek a nyugodtan tanulni vágyók lelkébe, készen arra, hogy minden energiát elszippantsanak. Ennek is vége lesz egyszer!

Ugyanakkor a karácsony előszele beszivárgott mindennapjainkba, és az elmúlt vasárnap már két gyertya égett az adventi koszorún. Rajtunk múlik, hogy mit viszünk az ünnepbe, és mit őrzünk meg belőle! Kár volna elfelejteni, hogy a szeretet örömünnepe áll előttünk, ahol az ölelés és ideges civódás hatványozottan emel a magasba, vagy taszít a mélybe.

Legyen idő megállni egy hosszú pillanatra, úgy, hogy azt ne szennyezze holmi földi sár! Remélem, hogy újságunk rejt magában mindenki számára kikapcsolódást, mely segítségül hívható a vizsgaidőszak kimerítő némaságában!

Olvasóinknak fagyöngycsokrok alatt csattanó csókokat és áldott, szép karácsony ünnepet kívánok, magam és szerkesztőtársaim nevében!

–dijó–

Érdekes feladat volna megfejteni, hogy vajon miként konzerválódnak az emlékek... Annyi teória létezik, de ki tudja tetten érni a pillanatot, amikor egy szemvillanás alatt megszámlálhatatlan emlékképet húz elő az ember fejéből. Magyarázat van, de bizonyosság aligha. Amikor először olvastam Pali bátyám írását, arra kértem, hadd jelenjen meg egyszer, amikor az idő „beélesíti". Szerencsére, nem feledte szavát, így az olvasó egy újabb szemszögből is megismerheti a karácsony különös arcát...

Dr. Tóth Pál írása a 19. oldalon olvasható.

Megesik, hogy mindennapi használati tárgyainkat olyan természetességgel integráljuk életünkbe, hogy elveszni látsszék a megalkotásához vezető verejtékes kutatómunka. Persze az is igaz, hogy nem révedhetünk el folyamatosan az anyag lenyűgöző alakulásában... Az újra jelentkező, *A medicina halhatatlan legendái* című rovatunkba, a 26. oldalon, Szukits Sándor helyezi az elgondolkodás fényébe a CT kialakulásának történetét.

Sokan panaszkodnak arról, hogy a karácsony a gyermekévekhez mérten erősen megkopik. Holott az elhatározás, a cselekedni akarás, a díszbe öltöztetés el-nem-odázása meggyújthatja életünk fenyőfáján a szeretet és boldogság apró gyertyáit, hogy szeretteinkre és magunkra a békesség fénye ragyogjon. Németh Erzsébet Olvasóinkhoz szóló levelében, egy „kéregmentes" karácsonyról is ír, miközben segítségül hívja a száz éve született József Attila szép sorait.

Böbe levele a 41. oldalon olvasható.

ŐK IS EMBEREK

CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA

Prof. Dr. Szekeres Júlia

Öt éve indult rovatunk célja, hogy bemutassuk a hallgatók által ismert, vagy alig ismert híres/hírhedt oktatókat, eddig többnyire ismeretlen, egy egészen más szemszögből. E számunkban Prof. Dr. Szekeres Júliát a Mikrobiológia Intézet professzorát faggattuk...

„Ezerkilencszázötvenben születtem –ami nem titok– Pécsett" –vág bele a tények közepébe mindjárt az interjú elején Prof. Dr. Szekeres Júlia, a Mikrobiológia Intézet igazgatója. Gyermekkori emlékei közül az egyik a következő: "nagyon irigykedtem a szomszéd kislány pöttyös labdájára, mert jól pattant, az enyém pedig nem. Akkoriban mindent nehéz volt beszerezni, nagyon kezdetleges játékaink voltak". „Kellemes gyermekkort tudhattunk magunkénak, melyben szinte semmit sem érzékeltünk a világ történelmi viharaiból" –folytatja, miközben azt is elmeséli, hogy az „úttörőzés" gyermekfejjel izgalmas volt, a sok „akadályversennyel és kirándulással, ahol mód nyílt ismerkedésre, barátkozásra". „Hogy milyen a rendszer, amiben élünk, azt nem kérdőjeleztük meg", azért sem, mert hiányoztak azok a felületek, melyek ezt lehetővé tették volna. „Édesanyám fogorvos, édesapám pedig farmakológus volt" –tesz említést családjáról, melyben generációkra visszamenőleg mindenki orvosként tevékenykedett. „Jelenlegi családomban is van egy farmakológus" –utal férje hivatására. Gyermekei közül fia „jelenleg az USA-ban dolgozik kutatóorvosként", Lánya pedig „bölcsészhallgató", megtörve a családban gyűrűző orvosi hivatástudatot.

Mi volt az első, orvoslással kapcsolatos meghatározó élménye?

Egy könyv. Általános iskolás voltam, amikor apukám hazahozta nekem Paul de Kruif Bacillusvadászok című könyvét, ami akkoriban ritkaságszámba ment, azt hiszem, mostanában megint kiadták. Ez a könyv a mikrobiológia történetét, kialakulását és fejlődését mutatja be, Spallanzani, Koch, Pasteur és az összes neves mikrobiológus/bakterológus munkáján keresztül. Borzasztóan tetszett, és akkor döntöttem úgy, hogy belőlem bizony mikrobiológus lesz.

Ez a lelkesedés kitartott az orvostanhallgató években is?

Amikor harmadévben mikrobiológiát hallgattam, megállapítottam, hogy ezen a területen már mindent felfedeztek... Aztán mostanra, újabb harminc év múlva kiderült, hogy bizony a bakterológiában egyáltalán nincs minden felfedezve. Mivel kialakultak a rezisztens törzsek, ennek a tudományágnak valószínűleg egy újabb nagy fénykora kezdődik.

Igazából a dédszülőkig visszamenőleg nálunk mindenki orvos volt, mégis ez a könyv hozta meg a végső elhatározást.

Az nem merült fel Önben, hogy gyakorló orvos legyen?

Természetesen felmerült: harmadéves korom után bejártam a Megyei Kórház belgyógyászatára ügyelni, nagyon tetszett nekem, végül mégis ez tűnt vonzóbbnak.

A Tanárnő szerint, a mikrobiológia mit adott az emberiségnek?

Tulajdonképpen az életet. Amíg a mikrobiológia nem létezett, amíg a kórokozókat nem ismerték, addig az emberi élet azért volt elsősorban annyira rövid, mert az emberek különféle fertőzésekben meghaltak. Az átlagéletkor harminc-negyven év volt, és ki tudja hányan haltak meg például vakbélgyulladásban. A szulfonamidok, illetve az első antibiotikumok felfedezéséig egy egyszerű tüdőgyulladás is halálos kimenetelű volt.

Miért pont a terhesség immunpatológiája lett a választott témája?

Ez több mindennek köszönhető. Elsősorban annak, hogy Kétyi professzor, aki akkoriban az intézetet vezette, nagyon toleráns ember volt, engedte, hogy a beosztottjai kiteljesedjenek, és nem telepedett rájuk. Amikor befejeztem az egyetemet, olvastam egy cikkben, hogy a terhes nők széruma gátolja a limfociták aktivitását. A progeszteron terhesség alatti immunszuppresszív hatását vizsgálták, és megpróbáltam megismételni a kísérletet. Itt indult tulajdonképpen az egész, ugyanis mindenütt azt írták, hogy a progeszteron csak nagyon nagy koncentrációban hat, mi viszont egészen alacsony koncentrációban is találtunk hatást. Ezt követően konzultáltam a téma akkori legnagyobb szakértőjével, és kiderült, hogy az ellentmondást az okozta, hogy mi terhesek limfocitáival dolgoztunk. Abban az időben a nyugati országokban már komolyan vették a betegjogokat, így ezt ők nem tudták megtenni, ezért diákok vérét használták. Így derült ki, hogy a terhesek limfocitái sokkal érzékenyebbek a progeszteronra, melyből egyenesen következett a feltételezés, hogy azoknak progeszteron receptoraik vannak. Az pedig Kétyi professzornak köszönhető, hogy elnézte, amint egy bakterológiai intézetben én mással téblábolok...

Van-e különösen emlékezetes vizsgaélménye?

Az anatómia vizsga rettenetes volt, bár nagyon kedvesek voltak a vizsgáztatók, de az anatómiát nagyon nehezen vette be az agyam. Alapvetően minden vizsga kellemes volt, sehol sem éreztem rosszindulatot. Aztán a legrázósabb a mikrobiológia vizsga volt: ugyanis

CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA

CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA

az utolsó tételem az „adenovírusok" volt, amiről én egy szót sem tudtam, így odáig nem szabadott eljutnom. Az ezt megelőző tétel a „Borellia Recurrentis" volt. A visszatérő láz úgy alakul ki, hogy ez a kórokozó állandóan megváltoztatja az antigén-szerkezetét, miután kialakulnak ellene az ellenanyagok és lemegy a láz, megváltoznak az antigénjei, és a láz újra felszökik. Én ezt elmondtam. Sokszor egymás után, aztán megint elölről... Aztán végül Kétyi professzornak leesett a tantusz, és azt mondta: „Akkor az utolsó tételt már nem is kérem." Így sikerült nekem mikrobiológusnak lenni.

Mit gondol arról a szemléletről, amit az intézet ad a medikusoknak?

Úgy vélem, elég lelkesen oktatunk, jók a visszajelzések és van néhány oktatónk, mint például a Kocsis Béla, akit különösen szeretnek a hallgatók. Azonban valamennyit változtatnunk kellene, próbálkozunk is évről-évre, mert nem elég gyakorló orvos centrikus az oktatásunk. Egyszerű dolgokra gondolok, hogy például hogyan kell egy laboratóriumi vizsgálatot kérni, és mit érdemes kérni egyes fertőző betegségek esetén, vagy hogyan kell az anyagot beküldeni.

Az volna jó, ha a harmadéves oktatás után, valamikor az ötödév környékén lenne klinikai mikrobiológia oktatás, ahol a megszerzett elméleti tudást integrálnák a gyakorlattal.

Ha csörög a vonalas, intézeti telefonja, német üzenetrögzítő jelentkezik be...

Ez véletlen. Mikor tönkrement a telefonom, hoztak egy újat, mely feltehetően több nyelven képes beszélni. Még nem olvastam el a használati utasítását, és nem állítottam át, mert nem volt rá időm: még csak egy éve van itt. Amúgy élvezem a dolgot, mert ez a legtöbb embert arra inspirálja, hogy németül hagyjon üzenetet... Egyébként ez az üzenetrögzítő az ország elismertségét is növeli: Németországból hívott egyszer egy kolléga, nem voltam itt, így a rögzítővel társalgott. Ezt követően azt írta nekem, rájött arra, hogy nálunk valószínűleg olyan fejlett a rendszer, hogy felismeri a bejövő hívás kódját, és azon a nyelven válaszol...

Elhatárolódik-e magánemberként a tudománytól?

Nem, mert megesik, hogy hétvégén otthon dolgozom, mert ott nyugalom van, nem cseng állandóan a telefon, nem kell állandóan ide-oda szaladgálnom.

A férjével otthon megvitatnak tudományos dolgokat?

Előfordul, bár régebben, amikor a fiunk még itthon volt, ez jellemzőbb volt a családra, gyakrabban dobtunk fel tudományos témákat, hogy több oldalról megvizsgáljuk.

Nőként érvényesülni, rangot szerezni a tudományos életben, mennyivel nehezebb, vagy volt nehezebb?

Nem éreztem soha nehézséget. Megmondom őszintén, vannak problémák, de azok más természetűek, nem a környezetből adódnak. Hiszen, amíg világ a világ, azon nem lehet változtatni, hogy nők szülik a gyerekeket, és azt hiszem, ettől az embernek kicsit másmilyen a lelke: amikor kicsik voltak a gyerekeim, és ide jártak az óvodába, magától értetődött, hogy négy órakor mentem a kicsikért, és nem maradtam benn este tízig. Ez egy férfinak könnyebb, mert tudja, hogy a felesége elintéz mindent.

Azt viszont sosem éreztem, hogy hátrá-

nyom származna abból, hogy nő vagyok, sőt! Ha az országban nem is feltétlenül, de nemzetközi terepen ez még jó is volt. És valahogy azt tapasztaltam, hogy a tudományos területen már befutott nők, még fel is karoltak. Valószínűleg azért, mert kevesen voltunk.

A klasszikus Nő-szerepe(ke)t mennyire tudhatja magáénak?

Gyermekeim szoktak panaszkodni, hogy nekik milyen sanyarú gyermekkoruk volt, mert például nem készítettem tízórait, helyette pénzt kaptak, és vásárolhattak az iskolai büfében.

Nem vagyok nagyon főzős, de természetesen nem riadok meg a feladattól. Ez nem centrális kérdés, csak annyit foglakozom vele, amennyire az időm engedi.

Úgy tudjuk, hogy a Férjét gyöngéd szálak fűzik a gombákhoz, Ön hogy van ezzel?

Nekem nincsen ilyen gyöngéd viszonyom a gombákkal. Amikor elkezdte a gombázást, akkor hozott egy zsák gombát, és azt mondta: „Na, akkor ezt rántsd ki!". És én kirántottam. A következő vasárnap megint hozott egy zsák gombát, és mondta: „Ki kéne rántani!". Azt is kirántottam. A harmadik héten megint hozott, és akkor mondtam, hogy adjunk ebből a szomszédoknak is. Aztán a végén eljutottunk oda, hogy már az egész ház utálta a gombát, és most már a férjem is inkább csak fényképezi az érdekes példányokat.

Van-e valami szenvedélye?

Nagyon szeretek olvasni, zenét hallgatni. Vásárolni is szeretek...

Ha kapna egy mágikus képességet, akkor mi az, amit szűkebb vagy tágabb környezetében megváltoztatna?

A szűkebb környezetemmel semmi bajom, jól érzem magam benne, szerencsésnek mondhatom magam. A családom, a labor, az intézet mind olyan, hogy jó élni benne. Problémám az országgal meg a világgal van, ami egyre kellemetlenebb hely kezd lenni... Úgy érzem, nehéz hűnek maradni az elveinkhez, úgy, hogy az a többi embernek ne szúrja a szemét. Nehéz szembehelyezkedni az anyagias világgal, és függetlennek maradni. Túl sok az elvtelenség és a bizonytalanság.

Kedvencek:

- Író/Könyv: Lee Harper: Ne bántsátok a feketerigót
- Film: Nyolc és fél (Fellini)
- Évszak/Hónap: Tavasz, Május
- Étel: Lecsó, szilvásgombóc
- Ital: Campari-narancslé, jéggel!!!
- Zeneszerző: Puccini, Bartók
- Földrész: Európa, Ázsia (Távolkelet) (talán)
- Költő: Babits Mihály

Ha azzal a kérdéssel találkozna, hogy mi az ember helye a világban, akkor mit felelne rá?

Azt hiszem, nem lehet erre a kérdésre válaszolni. Ez többnyire csak abból derül ki, hogy amikor meghal az ember, mekkora lyukat hagy maga után, vagyis hány embernek fog hiányozni, hogyha már nem folytathatja tovább. Ebből a szempontból teljesen mindegy, hogy az illető remek regényeket írt, felejthetetlen oktató volt, vagy úgy meg tudta javítani a legreménytelenebb kacatot is, mint senki más.

Interjú: bogyó&dijó
Fotó: Piski Zalán

CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA

KÖZÉRDEKŰ

Szabályzat az egyetem hallgatói részére nyújtható támogatásokról és az általuk fizetendő díjakról és térítésekről az SZMSZ 6. sz. melléklete (2005.10.28.)

Részletek:

26. §

(7) A kollégiumi díjat és lakhatási díjat előre, **a tárgyhónapot megelőző hónap 15. napjáig** kell megfizetni...

27. §

(4)1 Amennyiben a hallgató kollégiumi díjfizetési kötelességét a vonatkozó szabályzatokban és a bentlakási szerződésben meghatározott határideig nem teljesíti, a 24. § (1) bekezdés k)-l) pontjaiban meghatározott késedelmi díjat köteles megfizetni. **A 30 napon túl fennálló késedelmes teljesítés a bentlakási szerződés súlyos megszegését és a kollégiumi jogviszony megszűnését vonja maga után és a mulasztást követő tanulmányi félévben hallgató kollégiumi elhelyezésre nem jogosult.**

24. §

(1)

k) kollégiumi térítési díj nyolc napon belüli késedelmes befizetése (400 Forint)

l) kollégiumi díj nyolc napon túli késedelmes befizetése (1200 Ft).

OMHV

Vajon mi a fene lehet ez az OMHV? A válasz: ez az „Oktatói Munka Hallgatói Véleményezése"-nek, közismertebb nevén a Feedbacknek a rövidítése. Tapasztalva az érdektelenséget minden hallgatóban a feedback szó hallatán gondoltam cselhez folyamodok ezzel a címmel. Így talán elolvassa valaki ezt a cikket...

Az általános kérdés a feedbackkel kapcsolatban: Miért jó ez nekünk? Minek töltsük ki, ha nem látjuk az eredményét? Nos, a kritika jogos, a hallgatóknak általában nincs sok visszajelzés a feedbackről, az eredmények az adott intézetekhez jutnak csak el, az oktatók/előadók értékelése pedig a személyiségi jogokra hivatkozva titkos. Mivel – szerencsés esetben :) – azokat az intézeteket, amikről feedbacket töltöttetek ki, már nem látogatjátok, nehéz objektíven értékelni, vajon használt-e az adott tantárgy oktatásának a dicséret/építő kritika. A legtöbbször azt sem tudni, az adott évfolyam egyáltalán hogyan értékelte a tantárgyat.

Hát ezen szeretnénk most változtatni, de ahhoz TI is kelletek! Ezentúl – amint összeáll a HÖK honlapja – szentelünk egy kis helyet az aktuális feedbackek eredményeinek (persze csak azon adatoknak, melyek nem sértik a személyiségi jogokat), így láthatjátok majd, mi is volt a vélemény nagy általánosságban a tantárgyról. Ezen felül, ha a helyesen kitöltött és visszaküldött kérdőívek száma elér egy megfelelő szintet, a feedback eredménye beleszámíthat majd az oktatói előmenetelbe is, így a hallgatók pozitív/negatív véleményének jóval nagyobb súlya lesz, mely remélhetőleg az oktatás minőségének javulását vonja majd maga után.

„Aha, persze... De mikor???" Na itt jöttök a képbe TI, hallgatók. Ha elég komolyan veszitek a kérdőívek kitöltését, ha rászánjátok azt a pár percet az életetekből, és ha figyeltek arra, hogy a kitöltés valós véleményeket tükrözzön és a kitöltött kérdőívek hitelesítve visszaérkezzenek, akkor ígérem, hamarosan. Lehet, hogy elsőre ez a felsorolás és a sok „ha" kicsit elrettentő, de ha végiggondoljátok, ez nem is olyan nagy kérés. Ez a TI érdeketek, és a leendő hallgatók érdeke is.

Ja, és még valami: ha egyszer a kitöltési útmutató satírozást kér, könyörgöm, ne ixeljetek!... :) :) :)

-Balasa Tibor-
(HÖK Oktatási Titkár)

CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA

Kari pályázati lehetőségek: külföldön letölthető szakmai gyakorlatok és félévek

Biztosan többeteknek megfordult már a fejében, hogy milyen remek lenne egy vagy akár több hónapot külföldi egyetemen eltölteni, de nem tudtátok miképp fogjatok hozzá a megvalósításhoz. Cikkünk ebben kíván segítséget nyújtani!

Számos érv szól a küllföldi tanulmányút mellett. Új eljárásokkal és technikákkal ismerkedhettek meg a gyógyítás és kutatás területén, emellett bepillantást nyerhettek egy idegen ország egészségügyi rendszerébe és kultúrájába. Ezen felül a tankönyvből ismert orvosi szaknyelvet biztos és használható nyelvtudássá gyúrhatjátok át. Később a felvételik során (rezidensi, PhD) szintén előnyt jelent a kint eltöltött idő. És mielőtt túlságosan hivatalosra sikerülne ez a bevezető, felhívnám figyelmeteket, hogy külföldi tartózkodásotok alatt új barátokra, barátnőkre tehettek szert, nem beszélve a fergeteges bulikról.

Alapvetően háromféle lehetőség nyílik számotokra, ha külföldön szeretnétek szakmai gyakorlatot vagy félévet eltölteni. Ezek a következők:

1. Hagyományos bilaterális (kétirányú) cserék: az Általános Orvostudományi Kar régóta fennálló intézeti kapcsolatainak gyümölcsei, melyek kölcsönösségen alapulnak, azaz fogadunk és küldünk is hallgatókat. A kiutazó hallgatók számára a fogadóintézmények szállást és ellátást biztosítanak az 1 hónapos gyakorlat során. Ezek a kapcsolatok a következők: Martin (Szlovákia), Kolozsvár (Románia) és Izhevsk (Oroszország).

2. Unilaterális gyakorlatok: a Mainz-ba (Németország) és Ausztria számos városába való kiutazás egyirányú kapcsolat, azaz a magyar hallgatók helyett német illetve osztrák hallgatók nem érkeznek Karunkra. A gyakorlat időtartama kötött, az augusztus vagy a szeptember hónap tölthető el kint. A fogadóintézmények szállást és költőpénzt kínálnak, melyből az ellátás könnyűszerrel biztosítható.

3. Az ERASMUS Program multilaterális csere, az Európai Közösség Socrates oktatási akcióprogramjának része. Fő célja a felsőoktatásban résztvevő hallgatók és oktatók nemzetközi mobilitásának támogatása. A hallgatók 3-10 hónapig terjedő tanulmányi időszakot tölthetnek külföldön (EU tagállamokban), amelynek során mind a hazai, mind a külföldi egyetem beiratkozott hallgatói. Az ösztöndíj mellett önköltség vállalása is szükséges, melyből a hallgató fedezi a szállást, ellátást és étkezést.

A pályázatok elbírálásának alapját az alábbiak képezik: kimagasló tanulmányi eredmény, nyelvtudás (a fogadóország anyanyelvének ismerete az elbírálásnál előnyt jelent), kutatómunka (TDK, poszterek, előadások, cikkek, stb.), közösségi tevékenyég. Tehát ha nem vagy tanulók gyöngye, akkor is feltornázhatod pontjaidat egyéb tevékenységekkel annyira, hogy elnyerd az áhított helyet. A uni- és bilaterális pályázatokat februárban, az ERASMUS ösztöndíjakat valamivel később, általában áprilisban hirdetjük meg. A pályázati kiírásokat a faliújságokon találjátok majd meg. Az Általános Orvos szak hallgatói mellett fogorvostan- és gyógyszerészhallgatók jelentkezését is várjuk.

Mindenkit, aki szívesen részt venne külföldi tanulmányúton arra bíztatok, hogy ne csak álmodozzon, hanem pályázzon, mert a lehetőség adott!

-Várnai Réka-
HÖK -Külügyi és pályázati titkár

Ezen tanévben a Házi TDK konferencia 2006. március 30-tól április 1-ig kerül megrendezésre karunkon. A korábbi évekhez képest változás, hogy megfelelő számú jelentkező esetén angol nyelvű szekció is indul, amelyben a diákok kipróbálhatják angol előadó- és vitakészségüket. Az absztraktok beküldési határideje 2006. február 16., az összefoglalókat elektronikus úton kérjük majd eljuttatni a TDK vezetősége felé. A részletes felhívást a konferenciára, az absztrakt formai követelményeit, valamint minden egyéb szükséges információt a következő szemeszter elején, februárban teszünk közzé.

-Balogh András-

CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA

HUMSIRC OLDALAK

Pályázati felhívás cseregyakorlatra

ORSZÁGOK	ORSZÁGOS ELOSZTÁS	HELYI ELOSZTÁS
Anglia[1]	2	
Ausztria	1 1 UNI*	
Bosznia-Hercegovina	1	
Brazília_DENEM		1
Brazília_IFLMS	2	
Bulgária	4	
Csehország		1
Dánia	2	
Egyiptom[2]		4
Észtország	2	
Finnország	2	
Franciaország	2	
Ghana	2	
Görögország	1	3
Hollandia	1	
Horvátország	2	
Izland	1 UNI*	
Izrael	2	
Japán	2	
Lengyelország		4
Lettország		1
Libanon	2	
Litvánia		1
Macedónia	1	
Málta	2	
Mexikó	2	2
Németország	3	1
Nigéria	1	
Olaszország[3]		4
Oroszország	1	
Örményország	2	
Portugália[4]	3	1
Románia	2	
Spanyolország –Katalónia	2	
Spanyolország		3
Svédország[5]	1	
Szlovákia	2	
Szudán	2	
Tajvan	4	
Thaiföld	2	
Törökország	2	5
Tunézia	4	

CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA

Pályázati feltételek:

- pontosan kitöltött jelentkezési lap
- önéletrajz angolul (vagy a fogadó ország nyelvén)
- motivációs levél (angolul vagy a fogadó ország nyelvén)
- két fénykép
- érvényes HuMSIRC tagság
- igazolás mindenről

Pályázni az országos és helyi helyekre is lehet, erre külön jelentkezési lapok vannak, de egy hallgató csak egy utat nyerhet el egy évben.

V. évesek figyelem!

Hatodéves gyakorlatokat csak az EU, USA, Japán és Izrael akkreditált oktatókórházaiban végezhettek!

1. Anglia: csak Notthinghambe lehet utazni, 2006. jún. 27. - júl. 29. a csere időpontja

2. Egyiptom: Júliusban csak 2-en utazhatnak

3. Olaszország: 1 Messina (július 19 - augusztus 19), 2 augusztus, 1 szeptember

4. Portugália: csak Lisszabon, Porto és Coimbra választható, országos elosztás: 2 szeptember, 1 augusztus; helyi elosztás: 1 augusztus

5. Svédország: csak Linköping, 2006. jún. 26. - júl. 23. a csere időpontja

* UNI=Unilaterális: Az adott országokkal csak egyoldalú szerződésünk van, ezek az utak önköltségesek.

Beadási határidő: 2006. január 31.

További információ:
www.ifmsa.org/scope
www.pote.hu/humsirc
scope_phb@yahoo.com

Jelentkezési lapok letölthetőek az Egyesület honlapjáról (www.pote.hu/humsirc)

Füstbe ment tervek

Zsolnay-szobor, 2-es buszmegálló, tíz perc múlva nyolc, 20 perce várok a buszra, sehol semmi. Már belenyugodtam, hogy elkések, abba is, hogy még nagyobb lesz a tömegnyomor a buszon, mint általában. Egyszer csak megcsap a mellettem álló, középkorú átlag-magyar célirányosan az én arcomba fújt cigifüstje. Kettőt lépek oldalra, hasonlóan tesz egy a dohányfüstből részesülő anyuka is, és finoman eltolja kisiskolás gyermekét a füstfelhőből. Az úriember persze különösebben nem izgatja magát. Na, végre megjön a busz. A férfiú, mielőtt felszáll, beleszív egy utolsót a cigarettába, jó mélyen, hogy lehetőleg minél kevesebb vesszen kárba. Mindegy, ledobja a javában füstölgő cigit a buszmegállót amúgy is bokáig ellepő csikkek közé, végül is elfér, és begyömöszöli magát a tömegbe. Így csak a ruházatából és a szájából árad a szag. Azt meg csak kibírja az ember 10 percig, amíg a hőn szeretett orvosinál leszáll.

Megcsinálták Írországban. Ott, ahol az „Irish pub" dohányfüstös környezete elengedhetetlen része volt az ír identitásnak. Mégsem tört ki se parasztlázadás, se polgárháború, nem gyújtogattak autókat. Pedig az írek nem mindig békés természetükről voltak híresek. Náluk most az a „normális," hogy a pubban nem dohányoznak. Olaszország, Málta. Ezekben az országokban hasonló módon védik a nemdohányzókat a passzív dohányzás ártalmaitól. Mert a dohányzás árt. Mindenesetre mindenkinek a szuverén joga eldönteni, hogy dohányzik-e vagy sem. De aki nem kér a füstből, az hadd ne szívja.

CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA

CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA

Az Európai Bizottság és az Európai Ifjúsági Fórum célul tűzte ki, hogy mozgósítja az összeurópai ifjúságot, hogy nyilvánítsák ki a véleményüket a dohányzással kapcsolatban. Minden országban megszületik 2006 tavaszára egy „manifesztum," vagyis egyfajta kinyilatkoztatás, amely az adott ország fiataljainak véleményét tükrözi, és ezt egyesítik egy európai manifesztummá, majd benyújtják az Európai Parlamentnek, hogy az ennek tükrében tudjon döntést hozni a dohányzás ügyében.

Neked is van véleményed az ügyben? Megírhatod emailben (scoph.moephb@gmail.com) vagy a www.help-eu.com magyar nyelvű fórumán, illetve a közeljövőben az egyetemen végzendő kérdőíves közvélemény-kutatás keretein belül. Szükség van a Te gondolataidra is, hogy a manifesztum gondolata ne legyen egy füstbe ment terv!

-MOE-PHB SCOPH -

CSERE-TDK pályázat a 2006/2007-es tanévre

Bilaterális országos elosztású helyek száma

Svédország	1
Spanyolország	4
Katalónia	4
Portugália	3
Olaszország	3
Németország	1
Ausztria	2
Törökország	2
Egyiptom	5
Brazília(IFMLS)	1
Brazília(DENEM)	2
Mexikó	2
Taiwan	3
Thaiföld	1
Indonézia	1
Szlovákia	1
Oroszország	1
Lengyelország	2
Lettország	1
Csehország	1
Görögország	4
Bulgária	1
Horvátország	1

Beadási határidő: 2005. december 20.

Az adott országok témája megtekinthető a www.ifmsa.org/score.projects.html-en

Ne felejtsd el csatolni:

* Kitöltött pályázati lap (letölthető a honlapról: www.pote.hu/humsirc)
* Motivációs levél – melyet a fogadó ország professzorának kell címezni, és bizonyítja rátermettségedet, érdeklődésedet a választott témakörhöz kapcsolódó kutatásra. A4-es terjedelemben, angolul vagy a fogadó ország nyelvén kell beadni.
* Önéletrajz – angolul, vagy a választott ország nyelvén
* Ajánlólevél – melyet a témavezetőd, vagy az intézetvezető professzor ír angolul vagy a választott ország nyelvén.
* Igazolások : indexfénymásolat, nyelvvizsga fénymásolata, TDK-tagság, TDK konferenciák, poszterek, cikkek, demonstrátorkodás, dékáni pályamunka, egészségügyi munka... stb,

Mindent igazolni kell!

* Hivatalos igazolás a hallgatói jogviszonyról
* 2db igazolványkép
* Útlevél fénymásolat
* HuMSIRC tagság és munka igazolása (kérd a tisztségviselőktől!)

Hiányos és késve érkezett pályázatokat nem áll módunkban elfogadni.

December 1. Az AIDS világnapja.

Az ENSZ Egészségügyi Világszervezete 1988-ban december 1-jét az AIDS elleni küzdelem világnapjává nyilvánította. Az AIDS, amely a fehér homoszexuális férfiak titokzatos betegségeként tűnt fel jó két évtizede, mára az emberiség által ismert legsúlyosabb, minden férfit és nőt egyaránt fenyegető világméretű járvány méreteit öltötte. A betegség leginkább Kelet-Európában, Közép-Ázsiában és Délkelet-Ázsiában terjed. A világon a legrosszabb AIDS helyzet Afrika Szahara alatti területein van, ahol az ENSZ adatai szerint a Föld lakosságának mindössze 10 százaléka él, ám ők teszik ki a HIV-fertőzöttek 60 százalékát (ez körülbelül 25 millió embert jelent). A világ második legfertőzöttebb területe a karibi térség, ahol a 14-25 éves lakosság körében az AIDS vezető halálok. Az Egészségügyi Világszervezet által a világnap alkalmából kiadott közlemény szerint ugyan bizonyíték van arra, hogy egyes országokban csökkent a HIV-vírus terjedésének üteme, ami a gumióvszerek használatának, az első szexuális élmény minél későbbre halasztásának, valamint a partnerszám csökkenésének köszönhető. Ennek ellenére a jelentés szerint a megbetegedettek száma továbbra is emelkedik.

Néhány további rémisztő adat: (UNAIDS/ WHO AIDS járványügyi jelentése, 2005. december alapján)

HIV/AIDS betegséggel élő száma a világon: kb. 40,3 millió, ebből felnőttek: kb. 38 millió, 15 év alatti gyermekek: kb. 2,3 millió

2005-ben a HIV-vel fertőzöttek száma: kb. 4,9 millió, ebből felnőttek: kb. 4,2 millió, 15 év allati gyermekek: kb. 700.000

2005-ben az AIDS miatt elhunytak száma:

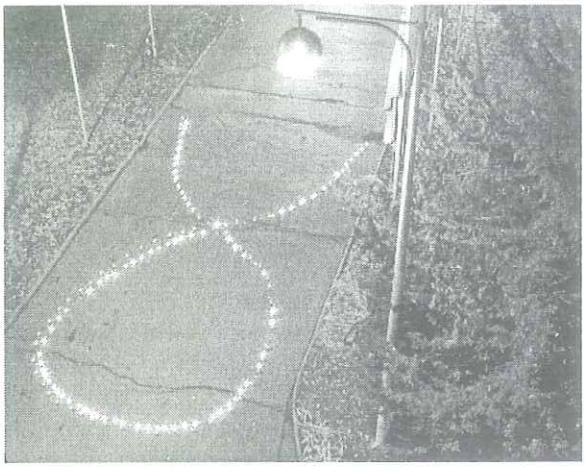

kb. 3,1 millió, ebből felnőttEk: kb. 2,6 millió, 15 év alatti gyermekek: kb. 570.000

Magyarországon ez év első kilenc hónapjában 99 új HIV-fertőzöttet regisztráltak. Ez jelentős emelkedés. Tavaly ugyanis egész évben 75, két évvel ezelőtt pedig 63 új beteget vettek nyilvántartásba. Az országban eddig 1278 HIV-fertőzöttet találtak. Közülük ötszázan AIDS-betegek lettek, több mint kétszáz-hetvenen meghaltak. Ebben az évben eddig négy halálos áldozata volt a kórnak. Magyarországon jelenleg 600 HIV-fertőzöttet gondoznak (!), közülük négyszázat kezelnek a legkorszerűbb készítményekkel. A fertőzöttek gyógyszeres kezelése térítésmentes, és ez évente mintegy egymilliárd forint kiadást jelent az egészség-biztosítónak.

A Magyar Orvostanhallgatók Egyesülete az idén is számos programot szervezett az AIDS világnapja alkalmából országszerte, hogy felhívja a figyelmet az AIDS-elleni küzdelem fontosságára, kiemelten a megelőzésre. A pécsi programok keretein belül óvszert osztottunk ki városszerte, gyertyát gyújtottunk az Elméleti Tömb előtt, beszélgettünk egy HIV pozitív emberrel a Plusz Egyesülettől, majd megnéztük az „És a zenekar játszik tovább" című filmet. Este egy nemzetközi kezdeményezésre Guiness Rekord döntési kísérlet keretein belül 1 perces csengettyűzéssel emlékeztek meg világszerte az AIDS világnapján. Ezúton is köszönjük mindazok érdeklődését és segítségét, akik a programokon részt vettek.

MOE - PHB SCORA

CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA

CONFABULA STATISZTIKAI HIVATAL

Karácsony

Ismét eltelt egy év, újra itt a Karácsony, egy újabb félév vége, egy újabb nagyon hosszúnak tűnő vizsgaidőszak kezdete. :) Ez már csak így lesz addig, amíg egyetemista az ember...

A Karácsony szó hallatán egyébként, az első, ami beugrik a diákok felének az, hogy újra együtt a család és meghitt hangulatban tölthetnek pár napot. Sokaknak a szeretet jut először eszükbe, illetve az ajándékok és a karácsonyfa. A vizsgaidőszak, melyet valószínű tapasztaltabb olvasóink írtak, a maga 10%-ával a sor végét közelíti.

Megkérdeztük olvasóinkat az otthoni Karácsonyi menükkel kapcsolatosan is. Számomra meglepő módon a diákok harmadánál nincs hagyományos Karácsonyi menü, hanem az évente változik, de mint legtöbben odaírták mindig nagyon finom. A halászlé magasan vitte a prímet, amit követ a pulyka, ponty, különböző módon elkészítve, illetve a bejgli és a kalács. Az eredményeket táblázatba foglalva találjatok meg.

A CSH (Confabula Statisztikai Hivatal), és a Confabula nevében, mindenkinek kellemes ünnepeket és sikerekben gazdag vizsgaidőszakot kívánok!

-MáZoLó-

Melyik a kedvenc ünneped?	1. Magasan a Karácsony nyert	
	2. Születésnap	
	3. Húsvét	
	4. Szilveszter	
Szerinted ünnepi-e a decemberre jellemző vásárlási láz?	Igen	30,16%
	Nem	69,84%
Milyen értékben veszel ajándékot másoknak, családtagjaidnak összesen?	Nem veszek ajándékot	1,60%
	1000Ft - 5000Ft	28,56%
	5000Ft - 10000Ft	46,03%
	10000Ft felett	23,81%
Általában hány kiló súlyfelesleggel lábalsz ki az ünnepekből? :)	Nem hízok, kikérem magamnak! :)	29,49%
	kb 1-2 kg	54,10%
	kb 3-4 kg	13,11%
	Fogyok (vizsgaidőszak...)	3,30%
Hol töltöd a Szilvesztert?	Otthon, családdal	7,94%
	Otthon, házibuli	4,76%
	Haverokkal	76,20%
	Egyéb	11,10%
Számodra mennyire fontos az alkohol Szilveszterkor?	Nagyon	22,22%
	Mértékkel, de elengedhetetlen	66,67%
	Nem iszom	11,11%
Szoktál-e újévi fogadalmat tenni? Betartod?	Szoktam, betartom	6,35%
	Szoktam, de általában nem tartom be	26,98%
	Nem szoktam	66,67%

CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA

PUBLICISZTIKA

Ha az ember megbetegszik, furcsán kezdi érzékelni a világot. Velem is így volt ez november elején, amikor benyaltam valami randa bacit, és jó pár napig elég rosszul éreztem magam. Elég érdekesen jött ki, hogy például tojás ízűnek éreztem a sült halat; pulóverben majd megfagytam az egyébként pokolian meleg próbateremben; kórbonctan gyakorlaton, amit pedig bírni szoktam, heveny rosszullét környékezett. Ezek után azon a csütörtöki reggelen, amikor reggel lementem a kollégium lépcsőjén, először azt hittem itt a vég, ez a fertőzés ráment az agyamra, azért látok mindent kísérteties szürkéskék színben; tuti neurológiai tüneteim vannak, az már biztos.

Szerencsére hamar kiderült, nem erről van szó, sőt, pár napon belül felépültem. Egyszerűen az történt, hogy néhány vicces kedvű ember, valamilyen buliból hazafele jövet úgy vélte, mi sem jobb mulatság, mint a kollégiumi poroltók tartalmát a folyosóra permetezni. Valószínűleg jó muri volt nézni, ahogy a fehér por sugárban ömlik a piros tartályból, és minimum hollywood-i trükköket megszégyenítő műfüstöt csinál... Én legalábbis valahogy így tudom elképzelni, milyen lehetett, sajnos sohasem csináltam ilyet. Lehet, hogy nekem fejletlen a humorérzékem, de ilyen még nem jutott az eszembe semmilyen alkoholmennyiség után sem.

A tettesek persze nem jelentkeztek, és a takarítónők is kerek perec megtagadták a takarítást. Lehet vitatkozni azon, mennyire jogosan, hiszen senki sem szereti más mocskát feltakarítani (főleg nem az ártatlan lakók, akik végül megpróbáltak tenni a mindent belepő szürke por ellen), de kérem szépen, valamilyen szinten ez a dolguk, ezért fizetik őket, nemdebár? Na, de vissza az ismeretlen bűnösökhöz! Nem akarom nekik kiosztani az észt, csak megkérem őket, gondolkodjanak el pár dolgon. Először is: bele kellett volna gondolni, milyen következményekkel jár ez a kis móka. Mondjuk mi történik, ha másnap tűz üt ki, és nincs mivel oltani? Szimplán megégünk? Rosszindulatúan mondhatnám, hogy figyelmeztetésként nem ártott volna egy kis tűz a tettesek szobájába, de elég, ha ők maguk belegondolnak egy ilyen eshetőségbe, nem kívánok senkinek ilyen katasztrófát... Másrészt azt is figyelembe kellett volna venni, hogy a poroltó tartalma vulkáni hamuként mindenre rászáll és levakarhatatlanul ott marad. Gondolok itt a padlóra, a lépcső korlátjára, a biciklikre (a por hazavágja bizony a lánc olajozását, és a fékeknek sem tesz jót), és nem utolsó sorban szegény növényekre, amelyek igazán nem érdemelték ezt meg. Azt írtam az előbb, hogy gondolni kellett volna a következményekre. Jó, megértem, valószínűleg más állapotban voltak a tettesek; közismert, hogy némi alkohol és jókedv mennyire negatívan hat az agyműködésre, egy bulin én sem a poroltó használati utasítását böngészném. De másnap reggel, amikor kimentek a szobából, és meglátták örömködésük szánalmas végeredményét,

CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA

igazán vehették volna a fáradtságot, és szólhattak volna, illetve a takarításba is nyugodtan be lehetett volna szállni. Vagy, hogy ehhez bizony kevés a felelősségérzetünk? Az meglehet, de ez ellen tenni kellene. Az ember vállalja tettei következményét, szerintem különösen fejleszteni kell e képességét egy medikusnak, aki később orvosként mások életéért felel majd.

Ha a tisztelt tettesek olvassák ezt az írást, nem kérek mást, csak gondolkodjanak el ezeken a dolgokon, és lehetőleg ne csináljanak többet hasonló hülyeségeket, mert nem biztos, hogy a többi lakó viccesnek találja...

-Metil-

Pécs – „egyedi" kultúra

Közéletben jártas olvasóim számára sosem lehetett kétség Pécs kulturális pályázatának győzelme. És, hogy ne csak keserűséggel találkozzanak, és ne kelljen sötétben tapogatózva a sorok között olvasniuk, már most kijelentem, aligha találnék itthon még egy olyan várost, mely jobban megérdemelné a kulturális fővárosi címet. De szigorúan csak azért, amiért az írva vagyon.

A probléma a város lakóinak többségét, és így minket, medikusokat is érintő néhány csekélységben rejlik, és most már szigorúan a kultúra terén. Név szerint, hogy egy ilyen „fővárosban" talán még magasabb lehetne az emberek kulturális igénye (tekintettel arra, hogy a kultúra csak az emberek számára, az ő lelkükben válik azzá ami, önmagában értéktelen).

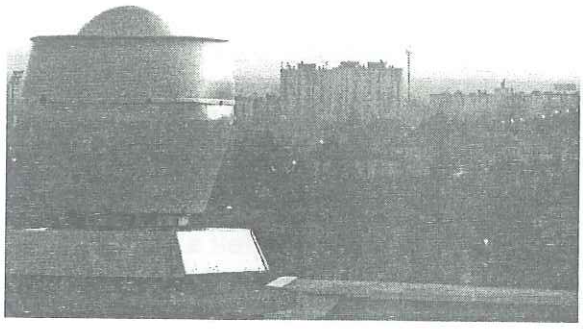

Valahol meg találtam fogni a kötél csúszósabb végét. Valahol ott, ahol pénzről kezdtem volna áradozni, egy olyan nyugatmagyarországi megyében, ahol talán a legnagyobb a munkanélküliség. Az emberek nyílván nem a kultúrát fogják éhezni legelőször, igaz ez azokra is, akikhez a „mikroklíma" kapcsán térek vissza, köztudottabban a panellakóhoz. Ők nemcsak messze vannak – tehát fizikailag szigetelődnek el - a színházaktól, terektől, élettől pezsgő utcáktól, hanem pénzügyileg is. Mintha a panelnak nem lenne némileg köze ehhez!

Az Uránváros és Kertváros (no meg az a kedves magasház, amivel egyetemünket oly nagylelkűen megajándékozzák) történetét nagyjából mindenki ismeri. Amit elég felháborítónak találtam (mert mertem betekinteni a pécsi pályázat – egyébként internetről letölthető – szövegébe), hogy a panelházas berendezkedés nem oly régen múlt kommunista mintáját a '60-as '70-es évek kulturális hagyatékának tekintik egyesek. (A pályázat írói?) Sőt, a korszak „vívmányainak" tanulmányozása érdekében ajánlják Dunaújvárost, mint erre a pécsinél jobb példát.

Laktam már panelházban. Hát, gyilkos egy hagyaték ez, és fura egy kultúra. Abból az építészeti remekből köszönöm, már nem kérek. Mintha mondtam volna már egyszer valahol – talán épp ezzel, vagy a magasházzal kapcsolatban, hogy nekem ugyan mindenre azt

lehet mondani, hogy étel, de nem vagyok köteles azt elfogyasztani, mert talán megfekszi a gyomromat.

Aztán itt a Jókai tér „ügye". Büszkélkedünk vele. Hát, gyorsan helyre kellett ott mindent pofozni, meg víz is kellett. Szökőkút? Készítsük el márványból azt a formát, amit csempézni szoktunk otthon, a zuhanyfülke alján, aztán tegyünk egy jó hosszú vályút egyik ilyen konstrukciótól a másikig, meg minden egyebet, amibe botladozni lehet, majd mondjuk rá: „Ez itt a modern kultúra és művészet, kérem! Aki nem fogadja be, maradi." És, hogy kisebb legyen a kontraszt, helyette fedjük le a Zsolnay-szobrot.

Azt már mondanom sem kell, kedves olvasóm, hogy a nagy egyetem, mint munkaadó, és mint minket és pénzünket (de ezzel együtt és mellett a kulturális igényességet) is ide vonzó építmény, természetesen csődben van. Kár, pedig a város temérdek eseménye és szórakozóhelye a hallgatók nélkül sehol sem lenne...

-hoarpi-

Fotó: Piski Zalán

A főnök aggódik a beosztottja miatt, mert 12-kor mindig elmegy valahova, 2-kor megérkezik és újra leül dolgozni. Felbérel egy detektívet, hogy kiderítse mit csinál közben. A nyomozó másnap jelenti:

- János ismét elhagyta az irodát, beült a kocsijába, a házához hajtott és bent lepihent. Utána megebédelt a hűtőjében talált ételből és lefeküdt a feleségével. Ezután elszívott egyet a legjobb szivarjai közül és visszajött dolgozni.
- Én már azt hittem valami baj van. Ez nagyon egészséges!
- Khm... Megengedi, hogy tegezzem?
- Természetesen.
- Akkor elmondanám még egyszer: János elhagyta az irodát, beült a kocsidba és a házadhoz hajtott. Ott megebédelt a hűtődben talált ételből. Ezután lefeküdt a feleségeddel, elszívott egyet a legjobb szivarjaid közül, és visszajött dolgozni.

Fiatal pár, első közös napjukon.

Férj:

- Drágám, most, hogy összeházasodtunk és együtt fogunk élni, elmondanám miheztartás végett, mik a sztenderd programjaim: hétfőn este, munka után a kollegákkal szoktunk kicsit tekézni. Kedden este teremfoci van, szerdán a focicsapattal közösen meccset nézünk. Csütörtökön kártyaparti a barátaimnál, pénteken biliárd a haverokkal. Szombat este egy baráti sörözés a fiúkkal, megbeszéljük a hét eseményeit, lazítunk. Vasárnap többnyire becsúszik egy mozi. körülbelül ennyi. Ez megfelel neked, Drágám?
- Persze, Édes. Én is elmondom neked, hogy én hogy osztom be az estéimet, ezt sokkal egyszerűbb megjegyezni, mint a tiédet: minden este 9-kor szex van, ha itt vagy, ha nem...

Aranyköpések gépjárműoktatóktól

1. Indulás előtt legközelebb győződjön meg róla, hogy bent ülök-e a kocsiban.
2. A frontális ütközés nincs benne az anyagban.
3. Kérem, tolatásnál ne térdeljen fel az ülésre.
4. A bekanyarodási szándékát legközelebb ne a hátsó ablaktörlővel jelezze!
5. Mivel KIT nem tudott eljönni, így ma is magának kell vezetnie.
6. Az előzésnek nem az a lényege, hogy kikerüli az Ön előtt haladó autót, aztán a szembejövők őszinte megdöbbenésére hosszan egymás mellett haladnak.
7. Nagyon jól látja, hogy a sebességváltó feladata az, hogy a motor ne 12000-es fordulatszámon működjön, mint az elmúlt húsz percben. De ezt jó lenne a gyakorlatban is bemutatni.
8. A STOP tábla nem javaslat, hanem parancs.

CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA

SZUBJEKTÍV

Karácsony

Mikor írom ezeket a sorokat, még november közepén sem járunk, épphogy kezd betörni a rossz idő, alig szoktam meg az óra-átállítást, és végre mindenütt csodálatos avarszőnyeg suhog a lábam alatt, már ahol szorgos kezek nem söpörték össze kis buckákká, amelyekbe ha nem lenne ilyen hideg, tüstént belefeküdnék. Ehhez képest a bevásárlóközpontokban már készülnek a karácsonyra, lassan minden színes égőkkel, fenyőgalylyakkal és Mikulásokkal lesz tele (hogy ez utóbbinak mi köze a karácsonyhoz?). Hányok ettől az egésztől. Mintha az ünnep lényege a sok drága ajándék lenne, a céltalan csillogás, a rivaldafény. Valahol a lényegét vesztette el az egész, és valahol valakik jól megtömik a zsebüket. Fanyaloghatnék oldalakon át a fogyasztói társadalom teremtette kiüresedett karácsonyról, de akinek van szeme és szíve, valószínűleg észrevette már ezt az őrületet, és remélhetőleg próbálja kivonni magát belőle, az ünnep lényegére koncentrálva.

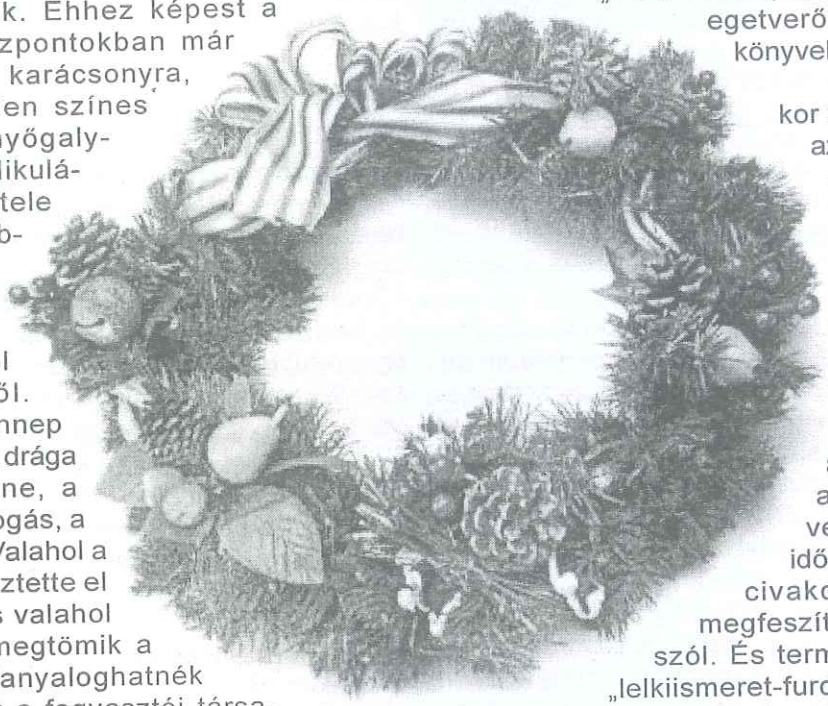

Bevallom, kicsit nehéz is így, ilyen korán karácsonyi cikket írni. Próbálom felidézni gyermekkori emlékeimet: kiskoromban meghitt, a sötét téli éjeken szeretettől fénylő ünnep volt a Szenteste. Aztán ahogy lassan idősebb lettem, úgy éreztem, lassan kifakul és megkopik ez a szép ünnep, és sokszor nem marad más, mint a készülődés apróbb súrlódásai, úgymint a képeslapok küldése és fogadása, a fadíszítés nyűgje, a sokszor kínosnak érzett fa alatti éneklés (hát miért énekeljek, ha nem jó a hangom?) és hasonló apróságok. A pszichológusok biztos jól kielemeznék ezt a jelenséget „karácsonyi stressz", vagy valami hasonló címen. Valahogy mégis mindig került az ünnepbe némi meghittség és öröm, és egy újabb „nem rossz, de azért nem egetverő" karácsonyt könyvelhettem el.

Persze akkor még nem volt az életemben a vizsgaidőszak nevű egyetemi rém. Akkor kellett volna igazán átérezni az ünnepet, nem ilyenkor, amikor lassan az egész Advent a vizsgaidőpontokon való civakodásról és a megfeszített tanulásról szól. És természetesen a „lelkiismeret-furdalás" mentes ünneplés is szinte csak azon múlik, hogy karácsony előtt elmegyek-e valamiből, és sikerül-e a vizsga. Persze már az ünnep másnapján felmerül az emberben, hogy neki kellene állni tanulni már a következőre, de ez gyarló mivoltunkból kifolyólag legtöbbször minden megvalósítás nélkül marad. (Ezt a pár napot persze vizsga előtti napokban bánja leginkább a szegény medikus.) Tovább nem ragozom, aki megélte, úgyis tudja, milyen, az elsősök pedig hamarosan úgyis tapasztalni fogják a téli vizsgaidőszak szépségeit...

A lényeg az, hogy úgy tűnik, minden

összeesküszik egy igazán jó karácsony ellen. Pedig nekem, mint hívő embernek valahol bent szomjúhozik lelkem egy igazi ünnepre, ahol az Isteni szeretet fénye és melege járja át a szívünket, ahol őszintén tudunk örülni egymásnak, ahol felismerjük és megéljük, hogy bizony Megváltónk született... Talán csak álom az egész, de ha egy picit is kapok ebből, és nem rohanok el mellette úgy, hogy észre sem veszem, már megérte. Most is igyekszem ezt szem előtt tartani, vizsgák ide, karácsonyi nagybevásárlás oda, megpróbálom nem tudomásul venni, hogy megint a fadíszek felrakási sorrendjén vitázunk, hogy mindenki hullafáradt a készülődés miatt, és nem hull Szenteste tiszta fehér hó, és az összes apró bosszúság mögött próbálom meglátni a karácsony igazi lényegét. Tiszta szívből kívánom, hogy nektek is sikerüljön.

Ebben reménykedve kívánok minden kedves Olvasónknak boldog, békés, Istentől áldott karácsonyt!

(És minél kevesebb vizsgát... :)

-Metil-

Régi-új Karácsony

Az az idő, amikor végtelenül szétterült szívemben a Karácsony, régen volt nagyon. Akkor hittanra jártam a Székesegyház altemplomába, és misékre, melyeken oly' szép volt elhinni mindent. Édesanyám mély hittel ültette belém Isten szeretetét, és a kis Jézus születését ünnepeltük nővéreimmel, amikor a csengettyű hangja, melyet – később megtudtuk – Édeasapánk rázott, behívott bennünket abba a szobába, ahol a nehéz fenyőillatban gyertyák lángjának imbolygása és csillagszórók pattogó tánca tükröződött csillogó szemünkben.

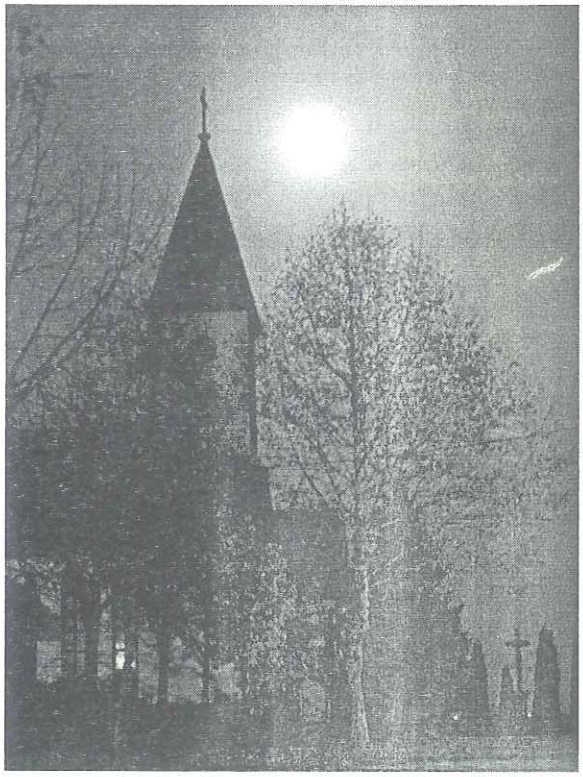

Rég volt ez nagyon. Új évek jöttek, és testvéreimmel, s immár családjaikkal a Karácsonyt csak addig ünnepeltük együtt, míg Édesanyánk élt... De akkor is már csak úgy, mint rohanó életünk egyik kötelező pillanatát a sok közül. Hitem megfakult, ha ugyan el nem illant véglegesen. A Karácsony eljött ugyan rendre, de csak mint egy a mindennapok sablonos feladatai közül: enni-, innivaló, ajándékok... És mi a csuda legyen az ajándék? És úgysem fog örömet szerezni... És nehogy valakiről elfelejtkezzünk! Mindezt persze úgy, hogy gyakran még Szenteste napján is dolgozni kellett... Bár próbáltuk gyermekeink számára megóvni szentségét, megőrizni titkát, és emelkedett lélekkel énekelni a „Mennyből az angyal"-t - hosszú évek, évtizedek óta csak nyűg volt a Karácsony...

És nemrég ismét megfogott! T'án egy hét még Karácsonyig. A téli este kristálytiszta, szikrázó, és bőven volt időm, hogy elérjem falusi, hazavivő buszomat. Átvágtam hát a városon. A Székesegyház előtt letérni készültem a buszpályaudvarhoz vivő rövidebb útra, amikor szinte égből hangzó, zsolozsmás ének kúszott borzongatóan fülembe... A téren senki, s az ének ömlik, ömlik, körülfoly és megbénít. A sötétedő estben mintha nyílna-csukódna a dóm ajtaja. Hát onnan? Még vagy fél órám biztosan van, hát megindulok a templom mélységes, hívogató torka felé. A kétembernyi kapu hangtalanul nyílik, s én csendesen lépek el az első oszlop mögé. Ott énekelnek az oltár előtt csillogó arcú emberek. Olyan csengőn és

CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA

CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA

üdén, olyan tisztán és magasztosan, hogy én csak zuhanok, zuhanok vagy negyven évet másodpercek alatt, és szívemben újra alakot ölt, megfogható és körbejárható megint a Karácsony... Pontosan, mint valaha, amikor csillogó, kemény, fagyos estén Édesanyám, vagy t'án mindig görnyedt hátú, öt gyermeket azon cipelő Nagyanyám a Barátok templomában megmutatta nekem a Betlehemet.

A csodát felfogni nem tudom, hagyom hát, hogy lebegtessen... Jó így, kissé gyermekké nyílva megint. Aztán órámra nézek: indulnom kell, mert buszom majd csak három óra múltán lenne újra. Könyörtelen valóság. De lelkem még forrásvíz-tiszta, amikor csendes surranással csukom be halkan magam mögött a dóm nehéz, Rétfalvi barátom ihletett rézveretei által súlyosbított ajtaját.

Megfordulok, és újra zuhannom kell: gyorsabban, mint előbb, keserűen és fájdalmasan nagyon. Vissza a mába: a déli égbolt sötétlő egét pimaszul szabdalja kelet-nyugati metronóm-könyörtelenséggel imbolyogva az egyik városi szolárium Istent ingerlő, kihívó és – igen – fitymáló fénycsóvája...

Hol vagy most, kis Jézus? Hogyan válhatott tronfosztóvá az embertelen, rideg, könyörtelen, torz- és gúnyvigyorú pénz? Hol vagy te üde,

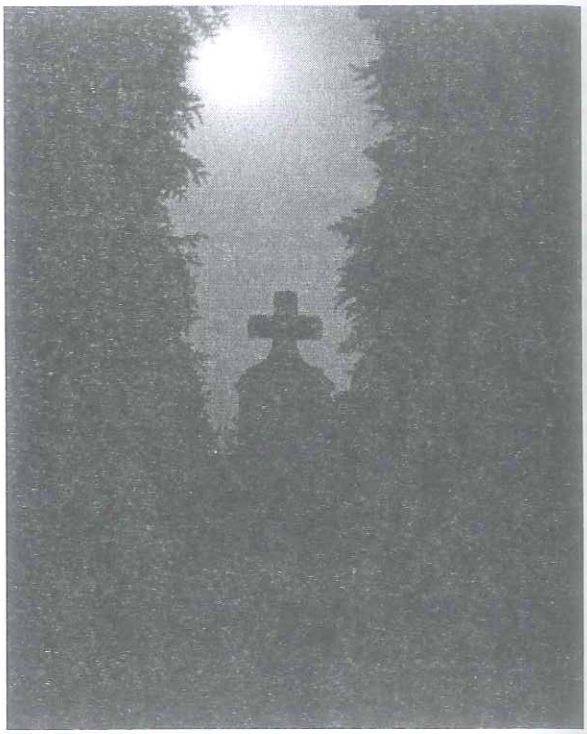

tiszta, fenyőillatú, Istent s egymást szeretni engedő Régi Karácsony?

Porladsz már, mint Édesanyám...

Szöveg és fotó: Tóth Pál

Ágy, asztal, TV

Amikor hazaérkezem Pécsről, mindig valami furcsa érzés fog el. Végig az utazás során valahol egészen máshol járok, benn a tájban, az őszben, igen, nyakig az őszben. Beleszédülök a látványba. Magával ragad, és én nem tiltakozom. Csak suhanok a fákkal, a széllel, ami ringatja a leveleiket. Bejárok minden sárga és zöld lombot, megcsodálom, mígnem csak azt veszem észre, hogy egy apró mosoly húzódik végig a számon. Boldog vagyok. Boldog vagyok, hogy látok. Boldog vagyok, hogy ezt látom. Csodás! Mesés! Varázslatos!

Elhagyva a táblát, mintha kétszer akkorát dobbanna a szívem: hazaérkeztem. Ismerős helyek, ismerős táblák, ismerős körforgalmak, ismerős házak, ismerős utak. Mégis mindent úgy nézek, mintha először látnám... mi változott, mi szépült vagy romlott el, míg távol voltam, egy másik „hazában"? Minden új, egy régi, régi forma felett. A busz befordul, egy állomás; másnak olyan, mint a többi, de nekem nem. Ez az otthon állomása. Innentől már szinte benn vagyok a házban, az udvarban a kutyám, a kertben a virágok, a kisház, a gyümölcsfák,..., és rengeteg emlék. Minden, minden engem vár vissza. És tényleg. Minden tárgyon, növényen érezni lehet, hogy téged hazavárt.

Itthon vagyok. A szobámban a régi rend(etlenség) uralkodik, és én szeretem ezt. Kinézve az ablakon, ugyanaz a kép fogad, mint amit itt hagytam. Mint amit megszoktam. A szokások rabja vagyok, és cseppet sem bánom. Boldog vagyok tőle. Leülve a székembe, és szétnézve, nem jut más szó eszembe: itthon. A nap besüt a szobámba, és bevilágítja előttem az egészet. Az egész életemet. Benne éltem, és benne élek most is, és mindig is fogok. Az összes bútor magán hordozza az érintésemet, a padló a járásomat, a könyvek a kezeimet, a képek a pillantásomat, a rajzok a lelkemet, a tükör pedig magamat. Bennük vagyok, nélkülem mégis csak tárgyak. Üresek. Viszont ha hazaérek, mind egyszerre élni kezd, és velem örül, és vágyakozik a járásomra, a kezemre, a pillantásomra, a lelkemre, rám. S én ugyanezt érzem.

Az ember nem is gondolná, mennyire tud kötődni valamihez, amíg az a valami az élete részét képezi. Aztán ha az a valami kilép az életéből, borzalmasan hiányozni kezd. Kötődni valamihez olyan, mint szerelmesnek lenni az élettelenbe. Hiányzik, ha elhagy, fáj, ha másé lesz. De amíg a tied, és te szereted, nem kell más, és ő addig mindig haza fog várni, te pedig...

....hazatérsz.

-tori-

TÍZ SZENTENCIA

a csillagokról...

„...A szerelmes csillagot hordoz szemében. Annak nincs sötét és homály: Bár bolyongjon éj felében, Kedvesére rátalál."

(Vörösmarty Mihály.: Csongor és Tünde)

„Olyan jó néha angyalt lesni s angyalt lesve a csillagok közt Isten szekerét megkeresni. Ünneplőben elébe menni, mesék tavában megfürödni s mesék tavában mélyen, mélyen ezt a világot elfeledni."

„A csodát most is ők vigyázzák, leheletükkel állnak strázsát, Mert csillag ég, hasad a hajnal; mondd meg nekik, mennyből az angyal!"

(Márai Sándor: Mennyből az angyal)

„Per aspera ad astra! – Göröngyös úton a csillagok felé!"

„Nem esküvének egymásnak hűséget, nem vették e szót ajkaikra, Ott benn hagyták azt, Szívök mélyében érintetlenül, Ahol, s Ahogy kell annak lennie, S azért maradt oly tiszta, mint a csillag, Melyhez még lélekzet sem ér."

(Petőfi Sándor)

„Ó ha csillag volnék, kerek égen, csorogna földre sárga fényem. Jaj de onnan vissza sosem járnék, Anyám nélkül mindig sírdogálnék."

(Weöres Sándor: Buba éneke)

„Ha valahányszor, amikor mosolyt csaltál az arcomra; a kezembe kaphattam volna egy csillagot, már az egész égbolt a tenyeremben lenne."

„Az embereknek nem ugyanazt jelentik a csillagaik. Akik úton járnak, azoknak vezetőül szolgálnak. Másoknak nem egyebek csöppnyi fényeknél. Ismét mások, a tudósok számára problémák. Az üzletemberem szemében aranyból voltak. A csillagok viszont mind-mind hallgatnak. De neked olyan csillagjaid lesznek, amilyenek senki másnak...mintha a csillagok helyett egy csomó kacagni tudó csengettyűt kaptál volna tőlem."

(Antoine De Saint-Exupéry: A kis herceg)

„A szeretetnek csillagára nézek, megszáll egy titkos, gyönyörű igézet, Ilyenkor decemberben..."

(Juhász Gyula)

„Az ember sosem tudja, mi is az a karácsony, amíg egy idegen országban el nem veszíti."

(Ernest Hemingway)

GÓLYABÁL

egy gólya emlékeiből...

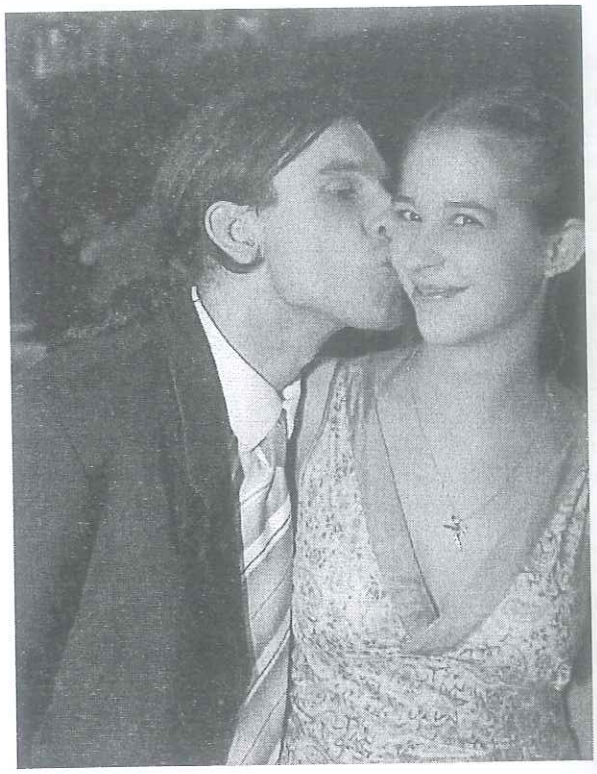

Még egy utolsó igazítás a nyakkendőn, még egy utolsó suhanó mozdulat a szikrázó lakkcipőn. Lassan véget érnek az izgatott percek, melyek a sürgölődő készülődés jegyében teltek. Még pár pillanat, fordul a kulcs a zárban, és elegáns léptekkel vonulok az est fénypontja, a régen várt Gólyabálba.

Kissé mesterkélt a kezdés, de mindenki megnyugodhat; a folytatás már jóval emberibb. Egyszóval: Gólyabál. Egy rendezvény, amiről én –őszintén szólva– november első hetéig semmit sem tudtam. Az egyetem épülete felé vezető úton számtalan plakát hirdette, hogy este nyolc órakor kezdődik a mulatság. Így is történt...

Bizonytalan léptekkel közeledtem a főbejárat felé, ahol még enyhén szólva kevés embert láttam lézengeni. Ezen talán nincs is mit csodálkozni, hiszen órámra pillantva tudatosult, hogy még csak fél nyolc körül villan a mutató. De rövidesen megérkeztek az évfolyamtársak is, gyorsan múlt az idő, az egyetem előtti lépcsőn egyre növekedett a mulatni vágyó vendégek tarka erdeje.

Végül fél kilenc környékén felcsendültek a várva várt dallamok, a nyitótánc résztvevői a bálozók tekintetétől kísérve siklottak a táncparketten. A produkció általános elismerést vívott ki magának, a tánchoz végül mások is csatlakoztak. Úgy láttam, a jó hangulat már ekkor biztosított volt. Az estély zenéjéről az Asterix gondoskodott, meg kell jegyezni, nagyon lelkiismeretesen és magas szinten. Főleg az elmúlt egy-két évtized slágereiből nyújtottak az ünneplőknek egy színesen dagadó csokrot. Ezek után mondanom sem kell, hogy a tánctér az egész este folyamán a vígan mulató néptől volt élénk.

Aki esetleg elfáradt a „padlófényesítésben", annak több lehetőség is adódott arra, hogy erejét visszanyerje. Az aulában a söröspultnál végig nagy tömeg tornyosult, de aki esetleg valami másra vágyott annak sem kellett elszomorodnia. Az első emeleten a borok útja várta az ínyenc vendégeket, ahol a szőlődombok számtalan zamatával találkozhattak. Ugyancsak az első emeleten aratott nagy sikert a koktélbár is. Aki pedig egy kis nyugalomra vágyott, egy kicsit mélyebbre

CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA

kellett merülnie: az alagsorban rendezték be a varázslatos hangulatú teaházat. A teák sora kimeríthetetlen íz- és illatkavalkádként állta a vendégek ostromát. A keleti hangulatot szolgálták az asztalon felállított apró mécsesek, az illatos félhomály, a padlón nyugvó párnák. Az éhezők és a görög íz kedvelői pedig szupercsípős gyros-szal csillapíthatták étvágyukat.

Az este folyamán a zenét kissé szüneteltették a tombolasorsolás és a gólyakirálynő-, illetve gólyakirály-választás miatt.

Ezalatt a szomszédos épületben berendezett Medikus klubban is folyt a vigadalom. A hangulatról többek között a büfé pultja, a csocsóasztal, és a zenegép gondoskodott – na meg a jó társaság. A karaoke során bárki játszhatott mini-megasztárost, annak ellenére, hogy az esetek többségében a tetszési index nem szökött az egekbe...

Én magam remekül szórakoztam. Úgy hajnali négy körül még az egyik asztalnál találtam magam, ahogy sajgó lábamat pihentetem, és éppen egy enyhén ittas egyént

figyelek, amint üveggel a kezében egyik asztaltól a másikig flipper-szerűen pattog. Felejthetetlen látvány volt, az biztos.

De maga a rendezvény is, hiszen egy valóban jó élménnyel és egy igazán ütős partival lett gazdagabb emlékezetem, ami még sokáig megőrzi az Első Gólyabál emlékét.

-latyak-

Egy asszony rántottát készít reggelire a férjének. A férj hirtelen beront a konyhába.
- Óvatosan! VIGYÁZZ! Egy kicsivel több vajat tegyél bele. JAJJ! Túl sokat sütsz egyszerre. TÚL SOKAT! Fordítsd meg! FORDÍTSD MEG AZONNAL! Több vaj kell! Jajj! JAJJ, mi lesz most?! TÖBB VAJAT! ODAÉG! Óvatosan... VIGYÁZZ! Azt mondtam, ÓVATOSAN! SOHA nem hallgatsz rám, ha főzöl. Soha! Fordítsd meg! Gyerünk! Normális vagy? ELMENT AZ ESZED? Ne felejtsd el megsózni. Mindig elfelejted megsózni! Sózd! SÓZD MEG! SÓZD MÁR!
Az asszony értetlenül bámul rá:
- Mi a franc van veled?
Azt hiszed nem vagyok képes megsütni egy rántottát?
A férj nyugodtan válaszol:
-Csak meg akartam mutatni, milyen érzés, amikor vezetek...

Lucifer revíziót tart a pokolban, megfelelően gondoskodnak-e az ördögök a rájuk bízottakról. Az első kondér alatt vígan lobog a tűz, a kondér mellett egy tábla: NE MÁSSZ KI!
Lucifer kérdésére az ördög így felel:
-Ezek itt a németek. Tüchtig nép, betartják a szabályokat.
A következő kondér is mintaszerű, ám tábla helyett itt egy géppisztolyos őr áll.
-Ezek itt az oroszok. Ha valamelyik megpróbál kimászni, az őr a géppisztollyal visszakényszeríti.
A harmadik kondérnál is minden stimmel, de Lucifer felvonja szemöldökét:
- Nem látom az őrséget, és tábla sincs.
- Ide nem is kell, ezek a magyarok. Ha egy megpróbál kimászni a többi visszahúzza.

Torony: Hogy ne csapjon túl nagy zajt, legyen szíves, forduljon 45 fokkal jobbra.
Pilóta: Milyen zajt csaphatnánk mi 35. 000 láb magasan?
Torony: Olyan csörömpölőset, mint amikor a 707-esük összeütközik az előttük lévő 727-essel.

Családi és személyi szolgáltatások terén piacvezető világcég, területi képviselőt keres. Jó kommunikációs készség és alapfokú latin nyelvtudás szükséges.
A jelentkezésre kérjük ráírni: "plébános"

CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA

CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA

Neurálterápia

Néhányan jelezték, hogy talán érdemes lenne pár szót szentelni az egyes természetgyógyászati ágazatoknak. Íme: Neurálterápia ...

Azért is érzem létjogosultságát annak, hogy épp erről a módszerről írjak elsőként, mert véleményem szerint nagyon kevesen hallottak még róla, ugyanakkor a Magyar Tudományos Akadémia 1998-as állásfoglalása szerint „a természetgyógyászati diszciplinák I. csoportjába, vagyis a tudományosan bizonyított és hivatalosan elfogadott kategóriába tartozik, orvosi, fogorvosi diplomával végezhető tevékenység." (A SZOTE honlapján tallózva a tanrendben találtam egy Alternatív kollégium c. tantárgyat. A többit a fantáziátokra bízom...)

Mi is a Neurálterápia? „Invazív diagnosztikai terápiás módszer, melynek során a páciens bőrén keresztül különböző mélységben az injekciós technikával oda juttatott helyi érzéstelenítő vagy más homeopatikus, fitoterápiás gyógyszer a neuro-hormonális rendszeren keresztül reguláló hatást fejt ki".

A Neurálterápia alapjai: Pischinger 1965-ben igazolta, hogy a vegetatív idegrendszer nemcsak szimpatikus és paraszimpatikus részből, hanem a vegetatív alaprendszerből is áll. Ez funkcionális egységet képez a kötőszövet (mesenchyma) sejtjeivel, kapillárisaival, idegeivel és az extracelluláris folyadékkal. A szervezet „valódi" történéseinek helyszíne az EC tér. Minden szerv megbetegedése

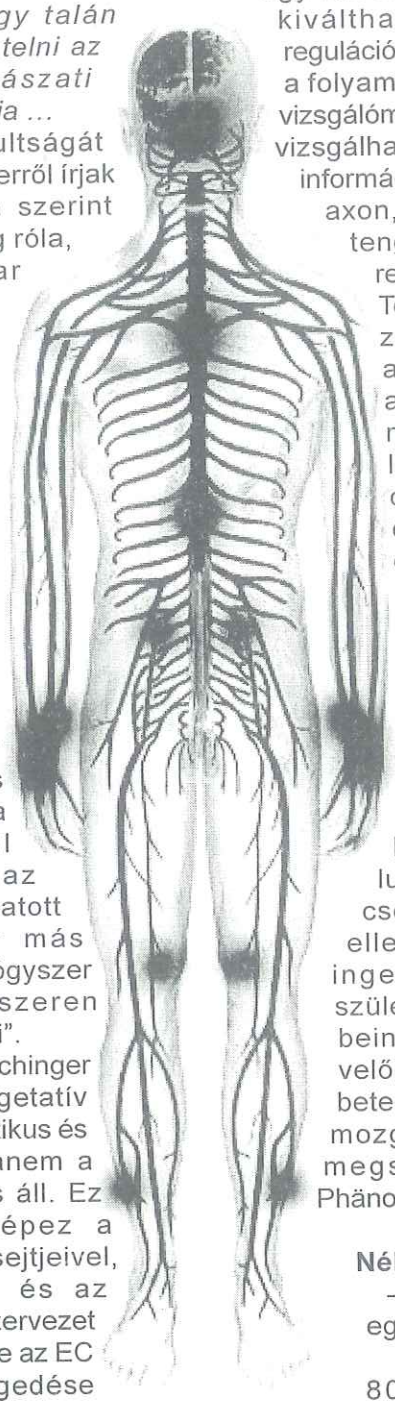

információkat hagy hátra a körülötte levő vegetatív rendszerben, s ezek azonnal vagy egy idő elteltével más panaszokat is kiválthatnak. Ilyenkor beszélünk regulációs gócról/zavaró mezőről. (Ezek a folyamatok a hagyományos klinikai vizsgálómódszerekkel jelenleg még nem vizsgálhatók...) A szervezeten belül az információ egy horizontális (szegment, axon, vertebron), ill. egy vertikális tengely (idegrendszer, hormonrendszer, ...stb.) mentén terjed. Természetesen ugyanígy hat a zavaró mező is. Így ha kiiktatjuk a zavaró mezőt, azzal blokkoljuk a patogén információ terjedését mindkét tengelyen. Ez lehetséges, hiszen a mesenchyma mindkét rendszert körülöleli. Így szüntethetünk meg egyszerre több panaszt is.

Elgondolkodtató még az a tény is, hogy a szervezetünkben található kb. 12 milliárd neuron közül csak 2 milliárd az efferens ideg, 10 milliárd az afferens. Vagyis különböző ingerekre általában azonos vagy hasonló a válasz. Persze idegrendszerünk bonyolultságának, a rengeteg átkapcsolásnak köszönhetően ennek ellenkezője is igaz lehet: egy ingerre két különböző válasz születik. (1940.: a Huneke fivérek beinjekcióznak egy régi, csontvelőgyulladásból eredő heget, s a beteg krónikus vállfájdalma, ízületi mozgáskorlátozottsága azonnal megszűnt – ez a Sekunden-Phänomen.)

Néhány egyéb érdekesség:

- A terápiás pontok közel 75%-a egyben akupunktúrás pont is.
- A patogén zavaró mezők kb. 80%-a a fej-nyak régióban

található (fogak, mandulák v. azok hegei, melléküregek).

Ki kell emelni az anamnézis fontosságát a módszer alkalmazása előtt. Figyelni kell a panaszok, tünetek időbeli sorrendjére, a korábban alkalmazott kezelések hatásaira, lezajlott balesetekre, a bőr heges elváltozásaira.

Kezelési módok:

- quadli injekció: kis mennyiségű anyag felszínesen, hogy a bőr kiemelkedjen
- infiltráció: a bőr alatti fájdalmas izomspazmusba, triggerpontokba
- akupunktúrás pont injekció
- intravénás ill. intraarteriális injekció (pl. arteria temporalis körbefecskendezése migrénes betegeknél)
- ideggangliónok és gerincvelői ideggyökök kezelése speciális technikával (pl. ggl. stellatum injekciózása Raynaud-szindrómás betegeknél)
- ízületbe adott injekció

Indikációk. Csak néhány indikációs területet említek itt:

migrén, Meniére-betegség, neuralgiák, epeelfolyási zavarok, a bélrendszer különböző gyulladásai, szexuális zavarok, a klimaktérium panaszai, arthrosis, eczema, vegetatív dystoniák, hormonális zavarok,... stb.

Szinte hihetetlen, de egyes gyógyíthatatlannak hitt krónikus betegségek akár egyetlen tűszúrással is meggyógyíthatók, és soha többé nem térnek vissza. Azt hiszem, ezek azok az esetek, melyeket a betegek csodának hisznek. Ugyanakkor a szűnni nem

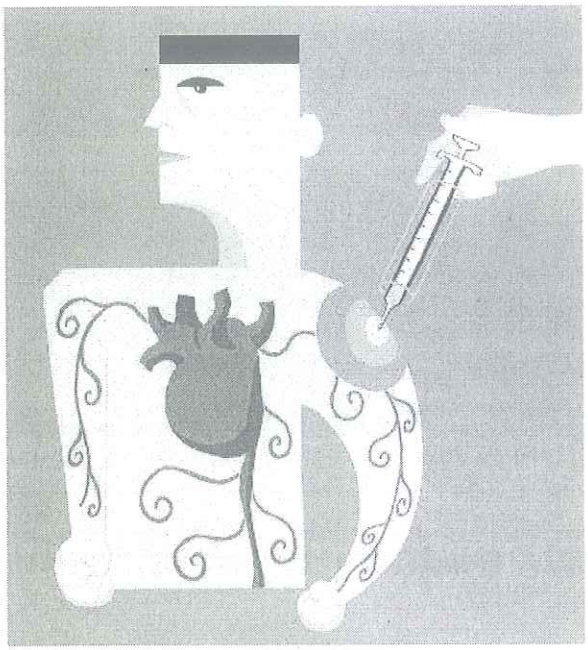

akaró fájdalom elmúlása is hatalmas ajándék lehet a sok éve szenvedők számára.

Mindent összevetve azt gondolom, hogy az orvostudomány egyelőre kevéssé kiaknázott, ám a gyógyítás számos területén hasznosítható módszerről van szó. Persze „nyugati" agyunknak kézzel fogható bizonyítékok kellenek, ezért bizonyára hosszú idő telik még el, mire a Neurálterápia is bekerül a hétköznapi gyógyító eljárások közé...

Forrás: Természetes gyógymódok – Komplementer medicina (Főszerk.: Dr. Hegyi Gabriella)

www.biodent.hu/publikaciok (Dr. Csiszár Róbert)

-sandi-

Mária Katalin nővér belépett a csend monostorába.
A főpap közölte vele: "Nővér, ez a csend monostora.
Itt maradhatsz, ameddig csak akarsz, de nem beszélhetsz addig, ameddig azt nem mondom, hogy beszélj."
Mária Katalin 5 éve élt már a monostorban, amikor a főpap így szólt:
"Mária Katalin nővér, 5 éve vagy itt. Most szólhatsz két szót."
Mária Katalin így szólt: "Kemény ágy".
"Sajnálattal hallom" - mondta a főpap - "De kerítünk neked egy jobb ágyat".
Újabb 5 év után Mária Katalint hivatta a főpap.
"Újabb két szót szólhatsz, Mária Katalin".
"Hideg étel" - mondta Mária Katalin, és a főpap megnyugtatta,hogy az étel jobb lesz a jövőben.
Mária Katalin 15. évfordulója közeledett a monostorban. Eljött a nap, és a főpap megint az irodájába hívatta Mária Katalint.
"Két szót szólhatsz ma." - mondta a főpap.
"Most kilépek" - mondta Mária Katalin nővér.
"Ez a legjobb, amit tehetsz"
- mondta a főpap - "Mióta itt vagy, csak a nyavalygásodat hallani."

CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA

A MEDICINA HALHATATLAN LEGENDÁI

Kis szünet után folytatnám a rovatot, ezúttal azonban nem egy orvost, hanem egy villamosmérnököt! szeretnék bemutatni. A negyedévesek már remélhetőleg ismerik a nevét; ha mégsem, akkor pedig érdemes lesz megjegyezni, különben nem lesz túl hosszú a radiológia vizsgátok :-) Azt gondolom, nem kell ecsetelnem hogy milyen jelentősége van a mai radiológiai diagnosztikában a CT-nek. Ezért gondoltam rá, hogy bemutatnám azt az, embert aki ennek az eszköznek a kifejlesztésében részt vett.

Sir Godfrey N. Hounsfield

1919-ben az angliai Newarkban, ötödik gyerekként egy munkáscsaládba született. Már fiatalkorában is érdeklődött a technika iránt. Apja farmján sok merész kísérletbe fogott bele: hangfelvevő eszközöket gyártott, robbantgatott, repülési kísérleteket folytatott egy szénaboglyáról:):

A newarki iskolában fordul érdeklődése a matematika és a fizika irányába. 1939-ben tartalékosnak jelentkezett a királyi légierőhöz, ahol a nagyképernyős oszcilloszkópok fejlesztésében vett részt. A háború után Londonban a Faraday House Electrical Engineering Collage-nél ösztöndíjasként diplomát szerzett.

1951-ben az EMI-hoz szegődött, ahol radar és fegyver fejlesztésekkel foglalkozott. 1958-tól kezdődően az ő vezetésével építették meg Anglia első teljesen tranzisztoros számítógépét, az EMIDEC 1100-t.

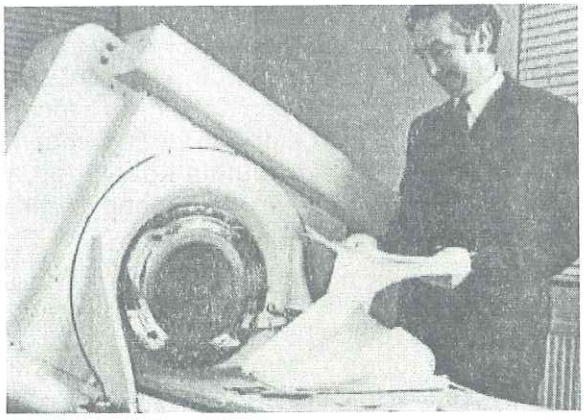

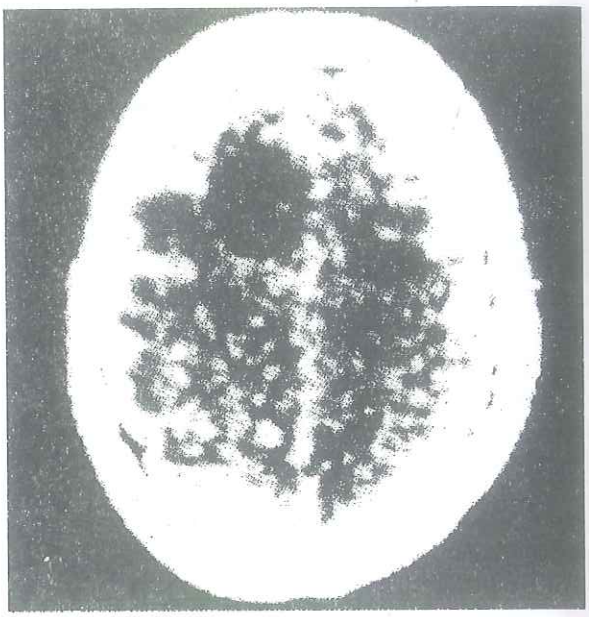

A kezdet

Mikor a Beatles sikereinek köszönhetően az EMI bevétele jelentősen megnőtt, szabadon választhatta ki kutatási területét. A test belsejét leképező új eljárásokat keresett. Az ötlet az volt, hogy a testre több szögből érkező röntgensugarak változásait számítógépes kiértékeléssel átfedés-mentes metszeti képeket hozzon létre. A képrekonstrukcióhoz szükséges matematikai műveletek alapjait még a 19. században dolgozta ki Johann Radon matematikus.

1968-ban készült az első felvétel egy disznó agyáról. Akkor a szkennelés még 9 napig! tartott, majd még 2 órát igényelt a számítógép a 28.000 mérés kiértékeléshez. Az ezt követő kísérletekben a mechanikát és az algoritmusokat finomította tovább. Majd 1971-ben Wimbledonban, az Atkinson Morley kórházban állította fel a prototípust James Ambrose neuroradiológus praxisában. Az első vizsgált beteg egy nő volt, akinél rosszindulatú agyfolyamatot feltételeztek. 20 perc alatt készült el az első kép, amin jól látszott, hogy a térfoglaló folyamat valójában egy ciszta.

Az „EMI-scanner" -ahogy akkor hívták- eredményei óriási érdeklődést váltottak ki az orvostársadalomban. Világszerte munkacsoportok alakultak, hogy az eljárást minél

CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA

jobban megismerjék, és a praxisba bevezessék. A klinikai gyakorlatba történő bevezetést követően egy évvel, 1973-ban már meg is jelent az első sorozatban gyártott készülék a „Mark-I".

Fontos megemlíteni még Allan M. Cormack fizikus nevét, aki a besugárzási tervek és az algoritmusok fejlesztésében nyújtott segítséget. 1979-ben kapták meg az orvosi Nobel-díjat „A komputertomográfia fejlesztésért". 1981-ben pedig az angol királynő lovaggá ütötte Hounsfield-et.

2004. augusztus 12-én hunyt el.

-Sanya-

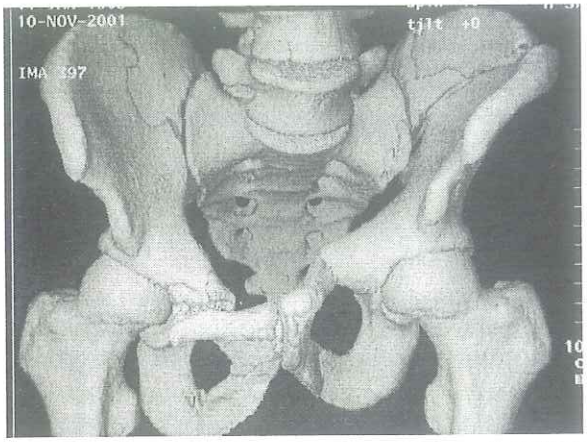

A jelen

HARRY POTTER ÉS A BÖLCSEK KÖVE
~~Star Wars: Új remény~~

HARRY POTTER
~~Luke Skywalker~~ egy árva, aki nagybátyával és nagynénjével lakik egy elhagyatott, csenedes ~~bolygó~~ TELEPÜLÉS permén, a ~~Tatooineon~~ KULVÁROSBAN.

MUGLIKTÓL HAGRID
Őt ~~űrlényektől~~ mentette meg egy bölcs, szakállas ember, ~~Ben Kenobi~~, akiről kiderül hogy ~~Jedi lovag~~ VARÁZSLÓ.

HAGRID HARRY MÁGUS KVIDICCS JÁTÉKOS
~~Ben~~ felfedi ~~Luke~~ elött apja szintén ~~Jedi lovag~~ volt és a legjobb ~~pilóta~~ akit valaha ismert.

HARRY VARÁZSPÁLCÁJÁT VARÁZSLÓVÁ
~~Luke~~ megtanulta, hogyan használja a ~~fénykardját~~ amint ő is ~~Jedivé~~ válik.

HARRYNEK ROXFORT SULIBAN
~~Lukenak~~ sok kalanban van része a ~~galaxisban~~ és új barátokra talál mint ~~Han Solo~~ RON és ~~Leia Hercegnő~~ HERMIONE.

KVIDICCS SPORTOLÓVÁ
Ezen kalandok közben kiváló ~~X-szárnyú pilótává~~ küzdi magát a KUPÁÉRT ~~Halálcsillag elpusztításáért~~ folyó küzdelemben, ahol egy pontos ~~találattal~~ KÁRÁSSAL biztosítja a győzelmet a ~~lázadóknak~~ GRIFFENDÉLNEK a gonosz ~~Birodalom~~ MÁRDEKÁR elleni összecsapásban.

HARRY VOLDEMORTOT
~~Luke~~ felkeresi azt a félelmetes ellenséget, ~~Dart Vadert~~, akiről úgy tudjuk hogy megölte ~~apját, nagybátyját és nagynénjét~~ SZÜLEIT.

KVIDICCS KUPAT ÉS A HÁZ KUPAT
A végén ~~Luke~~ HARRY és a barátai megkapják a ~~bátorság érdemrend érmét~~.

CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA

MEGKÉRDEZTÜK OLVASÓINKAT

Sziasztok! Nyilván ti is észrevettétek a november eleje óta tartó „karácsonyi lázat", ahogy az Árkádban sétálva ezer díszes csillag és mosolygó télapófej leng a levegőben... mindez már novemberben. Aztán egyre többször suhannak át képernyőinken a Coca-Cola pirosan fénylő kamionjai, és megjön a december. Elfog minket az ajándékvásárlási láz, és igyekszünk visszagondolni szeretteinknek egy- egy árulkodó mondatára, mint: „De jó lenne egy..." vagy „Úgy vágyom arra az...", és készek vagyunk felforgatni az egész várost, hogy ráleljünk a megfelelő meglepetésre.

Azért a nagy rohanásban néha lassítsunk egy kicsit és gondoljuk át mit is jelent az a bizonyos december 24-e. Valahogy mindenkinek ugyanazt, és mindenkinek mást. Most erről kérdeztük meg olvasóinkat.

Grexa Zelma II. évfolyam, FOSZ

1. Melyik a kedvenc ünneped és miért?

Mindig is a karácsony volt a nagy kedvenc. Talán pont azért, mert iyenkor együtt van a család, és mert nem olyan személyre szóló mint egy névnap vagy egy születésnap

2. Mit gondolsz arról, hogy már november elején minden karácsonyi díszbe öltözik?

Novemberben engem egyáltalán nem ejt rabul, csak külsőséges dolognak tudom felfogni, mivel ilyenkor nincs még semmiféle karácsonyi hangulatom. Szerintem ez egy üzleti fogás, aminek sokmindenki áldozatul esik, és mire elérünk december 24-éig az egész ellaposodik.

December elejétől pont elég lenne díszíteni.

3. Decemberben mindenkit elfog a vásárlási láz. Te kiknek veszel ajándékot?

Szeretem azt, ha megmondják a körülöttem élők, hogy mit szeretnének és megkönnyítik a dolgom. Igaz így nem lesz igazi meglepetés, de legalább mindenki azt kapja, amit szeretne. Általában gyorsan lerendezem a vásárlásokat, kivéve, ha valaki nem mondja meg, mit szeretne.

4. Hogyan ünneplitek a karácsonyt otthon?

Az ünneplést egy félnapos előkészület előzi meg, ahol karácsonyfát díszítünk, miután apunak sikerült beleerőszakolnia a fát a satuba.

5. Ha lesz szabadidőd, tervezel valamit a vizsgaidőszakra?

Nem esem bele abba a tévhitbe, hogy túl sok szabadidőm lesz, hiszen az ünnepek alatt sem tudok majd csak az ünnepekre koncentrálni, de ha mégis lesz egy kis szabadidőm, az a félév kipihenésére fog szolgálni.

Szabó Lilla II. évfolyam, FOSZ

1. Melyik a kedvenc ünneped és miért?

A Karácsony és a Szilveszter. A Karácsony azért, mert akkor a család együtt van, de a Szilveszter éjszakai bulit is nagyon szeretem.

2. Mit gondolsz arról, hogy már november elején minden karácsonyi díszbe öltözik?

Számomra teljesen kiábrándító, mivel a díszek mellé, nem társul karácsonyi hangulat, így marad a giccsparádé. Valamilyen szinten elveszi az ember kedvét az egésztől.

3. Decemberben mindenkit elfog a vásárlási láz. Te kiknek veszel ajándékot?

Családtagjaimnak, barátomnak, barátnőimnek. És igyekszem minnél szisztematikusabban vásárolni, hogy 23-án már ne kelljen, de mindig van, hogy valakinek az utolsó pillanatban tudom csak megvenni az ajándékát

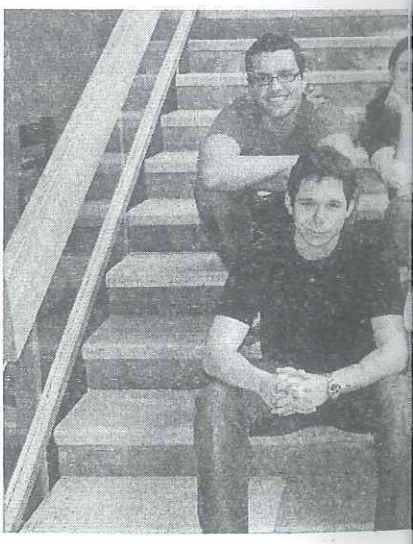

4. Hogyan ünneplitek a karácsonyt otthon?

Mi tágabb családi körben

CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA

ünneplünk, mivel az unokatestvéreim mind Évák, ezért Karácsonnyal egybekötött névnapünnepléssel telik nálunk a 24-e.

5. Ha lesz szabadidőd, tervezel valamit a vizsgaidőszakra?

Nem hiszem hogy sok szabadidőm lesz, de a tél folyamán mindenképpen el szeretnék menni síelni. Persze egy-egy hógolyózás, szánkózás belefér a vizsgaidőszakba is.

Rámpay Mihály I. évfolyam, ÁOSZ

1. Melyik a kedvenc ünneped és miért?

Kiskorom óta minden ünnepet szeretek, amelyiken ajándékot kapok, és mert egy kis változatosságot csempész a szürke hétköznapokba, de kedvencem az nincsen.

2. Mit gondolsz arról, hogy már november elején minden karácsonyi díszbe öltözik?

Idén direkt figyeltem, hogy mikor kapom az első hirdetőújságot, amiben karácsonyi ajándékok vannak. Október elején kaptam meg és ez számomra teljesen lehangoló, egyrészt mert üzletet csinálnak a karácsonyból, másrészt, mert elveszti az a pár nap az ünnepi mivoltát.

3. Decemberben mindenkit elfog a vásárlási láz. Te kiknek veszel ajándékot?

Nem vagyok egy rutinos vásárló, és nem is veszek sokmindenkinek ajándékot csak azoknak, akik tényleg közelebb állnak hozzám. Néha pont emiatt kellemetlen helyzetbe is kerülök, mert előfordul, hogy olyanvalaki lep meg, akinek én nem készültem ajándékkal.

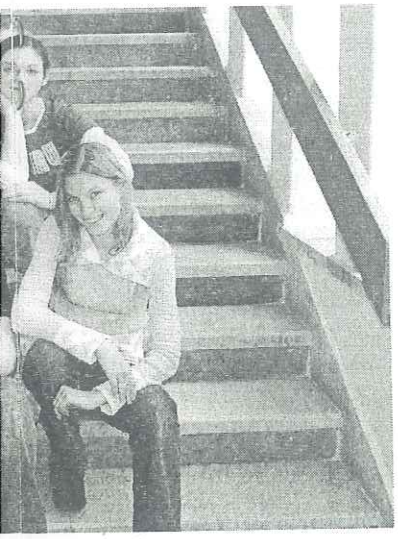

4. Hogyan ünneplitek a karácsonyt otthon?

Régebben mindig elmentem moziba, amíg otthon díszítették a fát, de most már én is besegítek. Szokás még a halászlé, amit minden évben eszünk.

5. Ha lesz szabadidőd, tervezel valamit a vizsgaidőszakra?

Igazából nem. A tanulás mellett, persze a kedvesemmel leszek, de konkrétabbat nem terveztem.

Halvax Péter II.évfolyam ÁOSZ

1. Melyik a kedvenc ünneped és miért?

Már kiskoromtól fogva a karácsony a kedvenc ünnepem, szerintem minden gyereknek ez a leghangulatosabb ünnep. Szerencsére ez az évek során nem változott bennem.

2. Mit gondolsz arról, hogy már november elején minden karácsonyi díszbe öltözik?

Én nagyon szeretem a karácsonyi díszeket. Az utcákon a karácsonyi fény az, ami a túlélést biztosítja télen a hidegben és sötétben számomra. Végülis engem egyáltalán nem zavar.

3. Decemberben mindenkit elfog a vásárlási láz. Te kiknek veszel ajándékot?

Csak a szűk családi körnek veszek ajándékot, és azt is csak az utolsó egy-két hétben. Persze december elejétől nyitott szemmel járok, hátha találok valami megfelelő meglepetést, de sajnos ez ritkaságszámba megy.

4. Hogyan ünneplitek a karácsonyt otthon?

Minden évben nagytakaríást rendezünk Karácsony előtt, aztán megfaragjuk a fát, díszítünk, ahogy azt kell, és persze apának segítek halászlevet főzni, az ugyanis kuriózuma a Karácsony estének. A karácsonyainkhoz persze hozzátartozik a másnap reggeli indulás más családtagokhoz, amit ahogy múltak az évek egyre jobban élveztem, hiszen ilyenkor jó sok alkalom adódik egy-egy koccintásra.

5. Ha lesz szabadidőd, tervezel valamit a vizsgaidőszakra?

Szerintem hiú ábrándokat kergetek, mivel szeretnék egy hetet januárban szabadidőnek, egy jó kis síelés ugyanis hozzátartozik a télhez.

-zomi-

Fotó: Piski Zalán

CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA

CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA

A TÉLI DEPRESSZIÓRÓL...

A pszichiátriai betegségek egyik speciális formája: a késő ősszel kezdődő és tavasszal spontán gyógyuló szezonális betegség, a téli depresszió. Hazánkban évente több százezer embert „fertőz meg ez a kór", ám érdekes, hogy a betegek csaknem 80%-a 20 és 30 éves kor közötti és a szebbik nemhez tartozik. Tény azonban, hogy a diagnózishoz ez esetben nem elég a téli időszak és a depressziós tünetcsoport együttes jelenléte. Lényeges ugyanis, hogy mindez ismétlődjön: ha ez az állapot két egymást követő év ugyanazon időszakában fordul elő, és a pszichés tényezők oki szerepe kizárható, akkor gyanakodhatunk a téli depresszióra.

A depresszió legfőbb tüneteit az alábbiak között biztosan megtaláljuk: alvászavar, fáradékonyság, a mozgás, beszéd, gondolkodás lassulása, feledékenység, szorongás, szomorú, nyomott hangulat, közömbösség, ingerlékenység, feszültség, öngyilkossági gondolat/kísérlet, étvágy-talanság; mind az étkezés, mind a szexualitás terén...

A téli depresszió ellenszerei közé tartozik többek közt az igen gyakran emlegetett boldogító evés. Ám ezúttal sem szabad összekeverni a szezont a fazonnal, ugyanis nem falásról van szó, hanem kizárólag olyan ételek fogyasztásáról, amelyek jótékonyan hatnak boldogsághormonjainkra.

A kutatók szerint a hangulatunkat a dió, a banán, a sajt, a csokoládé, a burgonya és az avokádó befolyásolja pozitívan - állítja az egyik reform-életmód magazin.

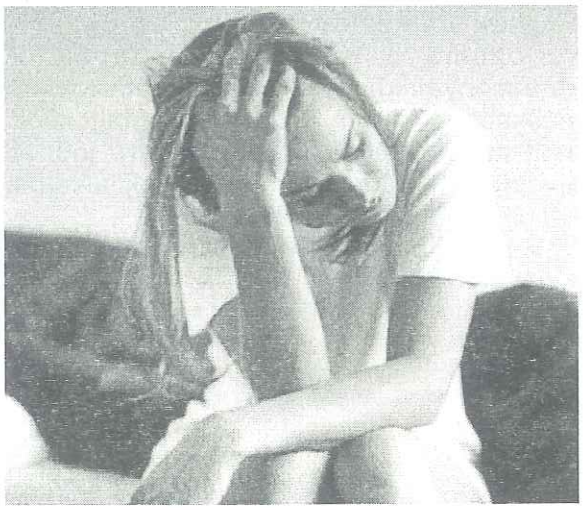

Ennek oka abban keresendő, hogy a neurotranszmitterek, vagy a hormonok túl magas vagy alacsony koncentrációja zavarokhoz vezet az anyagcserében. Hiányuk rosszkedvet okoz, ami negatívan befolyásolja az immunrendszer működését.

A csokoládéból elég egy-két kocka, hogy felfrissüljünk és jobban érezzük magunkat. A stresszölő banán, a laktató burgonya, a kiegyensúlyozó avokádó, a C-vitaminban dús, élénkítő citrusgyümölcsök, a szívet és az idegeket védő dió, az evési kényszert csökkentő, telítő sajt nemcsak a szervezetünkre hat jótékonyan, hanem ezzel összefüggésben a hangulatunkat is javítja.

Ezek mellett a természetes gyógymódok mellett természetesen olykor felléphet egyfajta gyógyszeres kezelés szükségessége is, ám erről minden esetben csak az arra illetékes pszichiáter adhat tájékoztatást. (Tehát kedves olvasó, jobb, ha nem veszünk be minden olyan tablettát, ami mosolyog...:))

Ám miután a betegség úgy is felfogható, mint a szervezet kóros reakciója a rövid, téli nappalokra, a depresszió kialakulásáért így mindössze a természetes fény hiánya is felelőssé tehető. (Ezt mutatja a következő felmérésből származó adatsor is: az alaszkaiak 10%-a, míg a floridaiak csupán 1%-a szenved téli depresszióban). Ezért a gyógyszeres kezelésen kívül jó hatású megoldás lehet a fényterápia. Ehhez legalább 2500 lux fényintenzitásra van szükség a beteg szemmagasságában, mely csak orvosi eszközökkel érhető el. (Egy jól megvilágított szobában például 400-500 lux fény van átlagosan.) Fontos még, hogy ezt a megvilágítást nem lehet elérni a szoláriumban sem, jótékony hatású lehet azonban a korai órákban a szabadban töltött egy-két óra, illetve egy kis mozgás, kocogás.

A depresszió ellen igen hatásos „fegyver" lehet még a bazsalikom, geránium, ylang-ylang, jázmin, narancsvirág, rózsa és a zsálya illata. Hangulatjavításra a narancs, fenyő, levendula, fahéj, szegfűszeg, ánizs, szantál, gyömbér,

rozmaring és az eukaliptusz is alkalmas. Azonban nagyon fontos oda-figyelni az illóolaj megválasztásakor, nehogy tüsszögő-fulladó allergiás rohamokkal tegyünk még egy lapáttal a depressziónkra...

Végezetül megemlítendő, hogy a gyógynövények közül némelyik (pl.: ligetszépe, szurokfű, páfrányfenyő, orbáncfű) nyugtató, felüdítő hatású. Akár teaként fogyasztva, akár fürdővízbe téve, inhalálásra használva hatékony ellenszere lehet ellaposodott hangulatunknak.

-Heidy -
mosssi@freemail.hu

Történt egyszer a SOTE intézményében, hogy az emberi nyál összetételét vizsgálták az ifjú orvostanhallgatók. A mikroszkóp lencséje alá helyezett tárgylemezen helyet foglaló minta képét szép nagy formátumban kivetítették a falra és a prof az illusztráció segítségével magyarázott hosszasan.

Egy idő után azonban - az anyag illékony volta miatt - újabb mintára volt szükség. A prof megkérte az egyik csinos medikát, hogy legyen segítségére a hiányzó minta pótlásában. A hölgy a felkérésnek maradéktalanul eleget tett, majd a mikroszkóp alá helyezték ismét a tárgylemezt.

Na ezt a pillanatot a leányzó egy életre megjegyezte... Ugyanis a kép közepén feltűnt egy jól felnagyított, vergődő, egysejtű ostoros... A leányzó tűzvörösen rohant ki az óráról. A prof nézett utána egy kicsit majd ennyit fűzött a dologhoz: "Hát igen. Ideális körülmények között hetekig is elélnek..."

Egy férfi a San Francisco-i Chinatown-ban sétálgatva egy régiségbolt kirakatában észrevesz egy életnagyságú patkányszobrot. Bemegy, megkérdezi az öreg kínai eladót:

- Mennyibe kerül az a patkányszobor?
- Húsz dollár, a története pedig ezer dollár.
- A történetet megtarthatja, a szobrot elviszem.

Kimegy az üzletből, és elindul hazafelé. Ahogy megy az utcán, hirtelen észreveszi, hogy egy igazi patkány követi. Befordul a sarkon, és elszörnyedve látja, hogy már egész kis csapat csapódott hozzá. Sietősre fogja a lépteit, de hiába, minden mellékutcából egyre több patkány követi. Elkezd futni, néha hátrapillantva látja, hogy már patkányok százezrei, milliói lehetnek a nyomában. Rémülten veszi észre, hogy kiért az öböl partjára, nincs tovább menekülés. Utolsó erejével felugrik és fél kézzel egy lámpába kapaszkodik, a patkányszobrot pedig amennyire csak tudja, bedobja a tengerbe. A patkányok gondolkodás nélkül utánavetik magukat, és mind egy szálig megfulladnak a vízben, pár perc múlva a part üres, csak néhány buborék jön fel a tengerből. A férfi visszamegy a Chinatown-ba, hamarosan megtalálja a régiségboltot is. Még mindig izzadtan és remegve belép, az öreg kínai mosolyogva fogadja:

- Mégiscsak visszajött a történetért?
- Nem, de érdekelne nincs-e véletlenül egy bronz ügyvédszobra...

Két jó barát parázs vitákat folytat, mivel egyikük katolikus lévén a túlvilágban, a másik buddhistaként a lélekvándorlásban hisz. Végül megegyeznek, hogy amelyikük előbb meghal, tüstént tudatja, melyiküknek van igaza. A katolikus hal meg elöbb, s kisvártatva jelentkezik is.

- No mesélj, mi van, mi történt?
- Hát kérlek, reggel felkelünk, szeretkezünk, reggelizünk, szeretkezünk, tízóraizunk, szeretkezünk, ebédelünk, szeretkezünk, uzsonnázunk, szeretkezünk, vacsorázunk, szeretkezünk, aztán alszunk, és másnap ugyanígy folytatjuk.
- Ó, hát akkor mégis neked lett igazad, van túlvilág, s te a paradicsomba kerültél.
- Egy frászt, Gödöllőn vagyok tenyésznyúl...

CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA

FÜLHÖZ SZÓLÓ AJÁNLATOK

Depeche Mode

Ez az együttes, mely a brit new wave mozgalom romantikus szárnyát erősíti, igen hamar az elektronikus pop, más néven szintipop legjelesebb képviselőjévé vált. Ők voltak az elsők ugyanis, akik olyan személyes zenei identitást alakítottak ki, mely egyértelműen a szintetizátor lehetőségeire épült. Más, hasonló típusú zenekartól elkülönülve, nem a dance vonalát követték, hanem egyfajta sötét, drámai hangzást kevertek ki maguknak, mely alkalmas volt extrém mondanivalójuk megjelenítésére. 1980-ban csatlakozott a bandához, Dave Gahan, a Depeche Mode frontembere, milliók ideálja, aki az elmúlt 20 év alatt egy Essex-i srácból az egyik legkarizmatikusabb frontemberré nőtte ki magát. Az „átmeneti bandák után" immár véglegesítette nevét a trió, s ez lett a ma már méltán híres Depeche Mode. Az eredeti felállás így nézett ki: Vince Clarke billentyűs, Andy Fletcher gitár, Martin Gore ének, gitár; Dave Gaham ének.

Az együttes arculatának kialakításában Clarke játszotta a vezető szerepet, az ő techno beütésű kompozíciói alapozták meg a „Depeche" hírnevét. Miután a londoni klubbokban már meglehetős ismertségre tettek szert, megjelentették első kislemezüket Photographic címmel. Igazi sikert azonban csak a Just Can't Get Enough című számukkal tudtak elérni, mellyel felkerültek a brit Top 10-es listára.

A Depeche tulajdonképpen ott állt a nagy áttörés küszöbén, amikor meglepetésszerűen Clarke kivált a zenekarból. A trió tehát átszerveződött:

Egy újsághirdetésre jelentkezve került a bandába Alan Wilder. Andy, Dave és Martin egy 21 évnél nem idősebb zenésztársat keresett. Alan Wilder ekkor túllépte már ezt a korhatárt, így kénytelen volt hazudni..., de megérte! Az első szám, amelynek stúdió felvételeinél Alant is teljesjogú partnerként bevonták, a Get The Balance Right volt, mely művészileg és anyagilag is igazi áttörést jelentett.

Mindezek után a zenekar a világsztárok közé emelkedett. Rajongói tábora tömeges méretűre duzzadt, az elidegenítő hatásokkal tűzdelt melódiái, fekete iróniája és a tabunak számító témák feldolgozása hatalmas népszerűségnek örvendett a fiatalok körében. Zenei sikereik csúcsán azonban az együttes kénytelen volt leállni. Idegösszeomlás, öngyilkossági kísérlet, kábítószerrel való visszaélés tették lehetetlenné a működésüket. Ez a rövid írás például a Los Angeles-i tévéadások KCAL (9), KTTV (11), KTLA (5), és az MTV (amely a KCAL (9)-ből merített) segítségével lett összeollózva:

1996. május 28.

David Gahant ezen a napon tartóztatták le kokain birtoklásért és heroin befolyása alatt állásáért.

CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA

A felvétel az azt követő percekben készült.

„Heroinfüggő vagyok, és küzdök ez ellen - pofa be, Johnny, és hát már vagy egy éve. Kétszer voltam elvonókúrán, és nem akarok olyanná válni, mint Kurt, meg a hasonlók. Túlélő akarok lenni.

Úgy értem, ő tegnap éjjel ismét meghalt. Így én nem..., én nem... a macskáim élete kihunyt. Én..., én csak sajnálom a rajongókat, meg ilyesmi, és hát örülök, hogy élek, és sajnálom anyámat is.

Csak azt akarom, hogy tudják, ez nem menő. Nem menő dolog függőnek lenni.

Ez nem... tudod, ha a hatalmába kerít, és elvette... elveszi mindenem, amit szerettem, ami számított, előlről kell kezdenem az életem.

David itt még egyszer rászól Jonathon Kesslerre (a DM vezetőségtől), hogy fogja be a száját. Jonathon megpróbálja betuszkolni David-et az autóba, de Dave láthatólag további gondolatait kívánja tolmácsolni a médiának.

Nem tudom kimondani azt a szót. Furcsa, de ez az egyetlen szó, amit nem."

1996. június 3. Dave Gahant elítélik kábítószerrel való visszaélésért.

A Depeche Mode Dave Gahanje június 18-án kap ítéletet kokain birtoklásáért és használatáért. Gahant a Cedars Sinai kórházba szállították Los Angelesben az elmúlt kedden, miután túladagolta magát a szállodai szobájában, a West Hollywoodban.

Miután az állapota stabilizálódott, kiváltotta magát 10.000 USD kaució ellenében. A múlt szeptemberben, Gahan már volt kezelve ebben a kórházban erei felvágása kapcsán. Ezután négy év szünetre és rehabilitációs kezelésre

volt szükség ahhoz, hogy a zenekar 1997-ben ismét visszatérjen a zenei életbe. Kisebb kihagyás után jelent meg tehát az Ultra című album, melyen csak hárman zenélnek, ám ez ismét az élvonalba lendítette őket.

A világon ma működő egyik legnagyobb zenekar tehát a Depeche Mode, amely idén minden kétséget kizáróan egyik legfényesebb turnéjára készül. A 6 hetes, körülbelül 25 állomásos észak-amerikai turné október végén kezdődött, és 2006 elején ér át Európába. A maximum 55 állomásosra tervezett európai turné rengeteg országot útba ejt, köztük Németországot, Angliát, Svájcot, Lengyelországot, Franciaországot és Olaszországot is. A tengerentúli koncertek 2006 januárjában, Németországban kezdődnek és a londoni Wembley Arénában érnek véget, április elején.

Magyarországi koncertje 2006. március 21-én lesz a Budapest Sport Arénában, melyre már október végén elkeltek a jegyek. (Jó szórakozást azoknak, akiknek jutott jegy!) Ám azoknak sincs okuk búsulni, akiknek nem jutott jegy a márciusi előadásra, hisz a jelek szerint a hatalmas érdeklődésre való tekintettel június 12-én újra Magyarországra látogatnak majd!

–Heidy-
mosssi@freemail.hu

CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA

CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA

Ladytron

100% electroclash. Ezzel abba is hagyhatnám az ajánlót, hiszen talán ez az együttes a mai electropop-electroclash vonulat legismertebb képviselője. Az elektronikus zene rajongói valószínűleg már jól ismerik, ha mégsem, akkor pedig épp itt az ideje, hogy tegyenek ellene. Igazi -a mai divatos szóhasználattal élve- „multikulturális" együttesről van szó: Mira Aroyo a bolgár mikrobiológusnő:-); Danny Hunt; Helen Marnie, a brit modell és Reuben Wu. Danny és Reuben már 1998-ban együtt dolgozgattak, és jónéhány szám terve készen is volt ekkorra. Ekkor csapódott hozzájuk Helen, majd később Mira, és ezzel ki is alakult a végleges felállás. Első kislemezük 1999-ben jelent meg: „*He Took Her Movie*", ami lényegében a Kraftwerk híres számának, a Das Model-nek az átdolgozása. A következő kislemez *"Playgirl"* már komoly elismerést kapott. 2001-ben jelent meg az első nagylemezük *"604"* igazi 1980-as évekbeli retró jellegű elektropop, azonban mégis mindez modern köntösben.

2004-ben jelent meg a második album *"Light & Magic"*, ekkor már Amerikában dolgoztak Még mindig megmaradt a jellegzetes C64 hangzás, de sokkal fogyaszthatóbb számok is vannak már, ez az album hozta meg nekik az igazi elismertséget. Az albumot megelőzően megjelent *"Seventeen"* kislemez óriási siker volt. Itt is, de a többi albumon is feltűnő színfolt Mira jellegzetes akcentusa, illetve a már szokásossá vált bolgár mondókája *"True Mathemathics, Nu Horizons"*, ugyan fogalmam sincs, miről regél a hölgy, de ennek ellenére nagyon jól hangzik.

Elérkeztünk 2005-be. Megjelenik a harmadik és egyben az eddigi legjobb albumuk *" Witching Hour"*. Kicsit változott a hangzás, ami persze nem jelenti azt, hogy a szintetizátorokat a szekrény tetejére száműzték volna. Sokkal összetettebbé válik a zene, elég erőteljesen megjelenik a gitár, ami eddig szinte ismeretlen volt náluk. A nyitó szám *"High Rise"*, vagy az első kislemez az albumról a *"Sugar"*, akár egy jobbfajta pszichedelikus rocknak is elmenne. Nekem elsőre a *"Destroy Everything You Touch"* nyerte le a tetszésemet. Igazi slágergyanús szám, és ami különleges benne az a lányok énekére és a zenére eddig nem igazán jellemző sötét, baljós árnyalat, ami a hozzá tartozó klipben még inkább megnyilvánul. Persze itt is megtalálhatók a klasszikus electropop számok, mint pl. *"International Dateline, Amtv"*. Mira is újra akcióba lép -Fighting In Built Up Area. Emellett feltűnik egy igazi romantikus szám is *"Beauty*²"*, eddig akárkinek mutattam mindenkinek tetszett. Külön újdonság még, hogy most már a dalszövegekre is odafigyelnek, ami eddig nem igazán volt jellemző rájuk:-)

Szóval lemezt megvenni és hallgatni!

Vigyázat, függőséget okozhat:-)

weboldal:www.ladytron.com

-Sanya-

KÖNYVAJÁNLÓ

Mihail Bulgakov: A Mester és Margarita

„Mi persze valamennyien jól tudjuk, ... hogy fekete mágia nem létezik."

A harmincas évek Moszkvájában járunk, abban a világban, ahol a felső hatalmat megnevezetlen személyek és titokzatos intézmények birtokolják. A középszintű vezetők becstelenek, az irodalmárok és a szórakoztatóipar a politikát szolgálja, és az igazi művész csak szerencsével juthat nagy műve megírásának lehetőségéhez.

Mágikus, babonás képzelgések terjednek éppen abban a szovjet rendszerben, ahol tűzzel-vassal irtják a misztikát. Ez szolgált Bulgakovnak is alapul e mű megírásakor, amikor is a Sátánt Moszkvába hozta.

Bevallom, engem itt fogott meg a mű. Az ördög megjelenik a városban, a realitás városában, ahol senki nem ura a saját sorsának, minden befolyásol, és „nincs lehetőség, minden kész". Csak akkor látszol, ha meghunyászkodsz a rendszer lába előtt, ha azt teszed, amit elvárnak. És ez korlátoz, megöl, eltakar. Megfoszt az esélytől, hogy megtedd, hogy alkoss, hogy megírd az igaz alkotást. Egy olyan világban, ahol tűrhetetlen a vallás becsempészése a sajtóba és a köztudatba. Ahol csak elméletben, papíron létezik Jézus és Sátán, itt jelenik meg, a Nem Várt. A szovjet rendszer ideológiája az ateizmus, egy másik szál cselekményében pedig Ponczius Pilátus is hasonló elveket vall, Jesua sorsa az ő kezében van. Jesua szerint azonban a földi hatalom nem valósítható meg, a világrend az ember fölött áll, törvényei kikerülhetetlenek. Az emberi törvények gátat szabhatnak, de a halandó természetfölötti hatalmat nem szerezhet. Csak hihet. Hihet benne, hogy a művészet erejével felülemelkedhet a zsarnokságon, büntethet és igazságot szolgáltathat, leleplezhet és kinevettethet, vagy megdicsőíthet. Álommal, képzelettel, hittel átalakíthatja a világot, határait kitágíthatja, átlépheti a köznapi élet törvényeit. A tömegmanipuláció mechanizmusa persze működik: „Mi persze valamennyien jól tudjuk, hogy fekete mágia nem létezik."

Néhányan alkalmazkodnak a hihetetlenséghez, ők a hasznot látják benne. Fontosabbak azonban azok, akik átélik, megtapasztalják a Csodát, a természetfölötti erőt. Bulgakov három típusa is megjelenik: aki szolgálja a rendszert, aki meglátja az örök értéket, aki megírja az igaz alkotást. Az egész mű lényege a humánum, a szeretet, és Margarita ennek tud eleget tenni. Megkísérti az ördög, de szereleméért ezt is vállalja. Bebizonyítja önzetlenségét és együttérzését, így érdemlik ki ők ketten az örök nyugalmat.

„Ponczius Pilátus lovag, Judea ötödik helytartója." Ez a kezdet, és ez a vég. A Mester Bulgakov alteregója, aki megírta saját igaz alkotását, üzenve a világnak: Az ember csak akkor lehet ura saját sorsának, ha megteremti belső békéjét, alkalmazkodik környezetéhez és embertársaihoz.

Ez azonban a mai világban egyre inkább elképzelhetetlen...

De akkor is: meg kell próbálni. Akkor is, ha nehéz, ha nem tudjuk hogyan. Talán útmutató, talán segítség, vagy csak érdekesség, de akárhogy is, megéri elolvasni.

-tori-

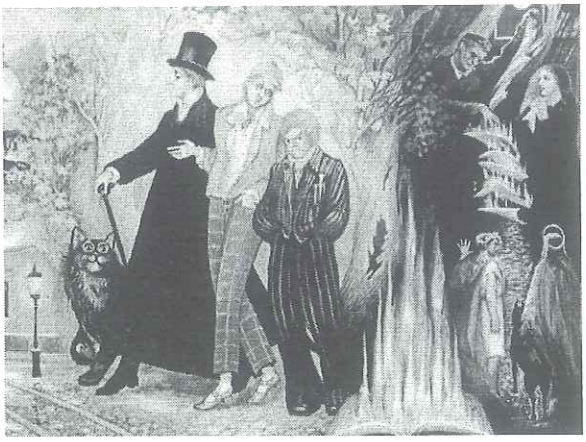

CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA

MÚVI KRITIX

11:14
2003

A film műfaját kissé nehéz lenne így hirtelenjében megragadni. Nevezhetjük akár drámának (komédiának) is, bár a thriller minden vonását megtaláljuk benne, ha túlságosan a vászonhoz vagy képernyőhöz tapadunk. Valahol rejtetten azért benne van az irónia és a fekete humor is, ez persze csak egy-két jelenetből tűnik ki.

Képzeljünk el egy olyan filmet, amelyben tulajdonképpen semmi szokatlan nem történik, csupán balesetek sorozata, melyek épp egy időben (azaz 11:14-kor) nehezítik meg, és teszik mozgalmassá a helyi serif, Hannagan (Clark Gregg) éjszakai műszakját. Amikor az első jelenetben megtalálja Jack-et (Henry Thomas) kocsijában enyhe szeszgőzben fürödve, miután egy állítólagos szarvast gázolt el (aztán persze, minő meglepetés, hogy nem) már van két foglya és elfogyott a bilincse. Amint Jack kap az alkalmon, hogy a gázolásért kijáró büntetését megússza, a serif a nyomába ered, miközben kocsijából a két másik palimadár is kiröppen...

Ami a baleseteket, és egyben az egyébként mozgalmas, gyorsan pörgő filmet eggyé kovácsolja, az, hogy a gyönyörű, de mindenre elszánt Cheri (Rachael Leigh Cook), (aki maga is áldozat lesz) egyszerre három férfit vezet az orránál fogva, és az apját még bele sem számoltuk... Cook karrierjét 10 évesen kezdte modellként, és egy elhíresült drogellenes TV-kampány szereplőjévé vált. Mindössze 157 cm magas, egyik kedvenc mondatából idézve „nem alacsony, hanem helyhatékony". Los Angelesben él.

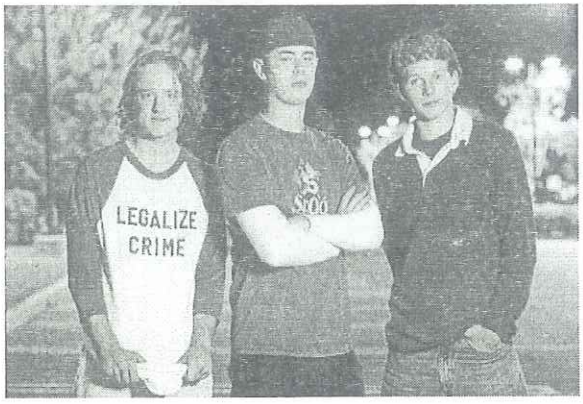

Bűn lenne nem megemlíteni a filmzenét, hogy a fiatalos rock-punk-newage egy-egy foszlánya mellett újra és újra felhangzik a film elején játszott téma, mely már inkább a country ötvözete, tempója is a filméhez illik.

Aki látta a 21 grammot, annak nem is annyira furcsa az a fajta bemutatási mód, ami itt is megjelenik: gyakorlatilag ugyanazt az időintervallumot látjuk különböző aspektusokból, hogy a film végére összeállhasson a kerek történet. Ettől kelti fel tulajdonképpen a 11:14 érdeklődésünket, lassan „apró" és meglepő részlettel egészíti ki a hiányzó képkockákat, feltárva a lényeget: sorsunk elkerülhetetlen.

Pillangó hatás
The Butterfly Effect
2004

Evan (*Ashton Kutcher*) legnagyobb problémája most, hogy 20 éves pszichológus hallgató az, hogy nem igazán tud teljes életet

CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA

élni anélkül, hogy ne tudná mi történt gyermekkori amnéziái alatt. És azt, hogy mi történt apjával, hogy igen korán annyira súlyos beteg lett. Valójában még képességeit sem ismeri, tehát nem tudja magáról kicsoda.

Gyermekkori szerelme, Kayleigh, is lassan feledésbe merült, holott költözéskor (még 13 évesen) megígérte, hogy visszamegy érte. Ekkor kapóra jön eddigi tudása és kutatási témája mellett is az, hogy első emlékezetkiesése óta (orvosi tanácsra) folyamatosan naplót vezet. Egy biliárdparti után jelennek meg lassacskán az első emlékek, olvasása közben...

Édesanyjától (Melora Walters) csak jóval később tudja meg, hogy mielőtt elmegyógyintézetbe szállították volna apját, folyton egy családi fotóalbumért könyörgött, és hasonló amnéziái voltak, de az anya elmondása szerint nemcsak, hogy átélte a kimaradt eseményeket, hanem valami mást is tudott.

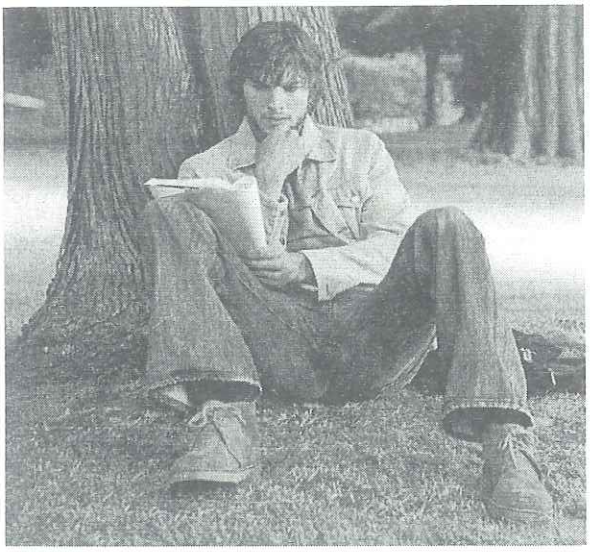

Elsőre az alig párszori amnézia miatt kimaradt idő (legalábbis számunkra) nem tűnne perdöntőnek egy vagy több emberi sors alakulása folyamán. A lényeg azonban az, hogy a legcsekélyebb változás (egy pillangó szárnyának rezdülése – ahogy azt a film eleji idézet sugallja is) a múltban, gyökeresen megváltoztathatja a jövőt.

E felfedezések nyomán Evan nem a klasszikus útját kezdi járni a halandók életének, hanem először emlékei után kutat, majd lassan rájön, naplói az amnéziás időkről kapuk a gyermekkori csínyek, elszenvedett

megaláztatások felé, melyekre ő maga hatással lehet, így alternatív jövőt kínálnak. Így végre boldogan együtt élhetne Kayleigh-vel (Amy Smart), ha sikerül őt megmentenie perverz apjától. Ebben az esetben nem gondol Tommyra, Kayleigh testvérére... És még sok ilyen esettel kell szembesülnie a lassacskán 80 évnyi emléket agyába zsúfoló, egyre rosszabb állapotban lévő Evannek, míg végül kiderül a szomorú igazság, amit apja is megtapasztalt: ez az út nem út a boldogság felé. Csupán menekülés valami elől.

A film után akár mi is beláthatjuk - néha hosszú gondolatfüzérrel -, hogy talán mi is tehetnénk sokkal „jobbá" múltunkat, (meglehet, egyben elrontva a másikét) de az előbbi filmben említett sors mindig ott kísért, a „messziről" befolyásolhatatlan, kaotikusnak tűnő véletlenek tömkelegével.

-hoarpi-
arpadh.tvn.hu

CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA

CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA

HAVINOVELLÁK

A legdrágább hamburger

Történetünk szereplője nem dicsekedhetett azzal, hogy napjai unalmasak lennének. Korán reggel kezdődött az a végtelennek tűnő megpróbáltatás, melyet kivétel nélkül, mindig végigvergődött. A bőséges reggeli a díszes étkezőteremben, az elegáns ruhák felöltése – majd indulás a méregdrága limuzinnal. Tárgyalások, jövedelem, találkák, jövedelem, szerződések, jövedelem. Ebből állt az élete.

Emberünk sokszor elmerengett azon, milyen lehet úgymond átlagos életet élni. Reggel felkelni, elfogyasztani olajban úszó reggelinket, majd hangos pufogások és füstölés közepette munkába indulni a zörgő járgánnyal. Hazafelé pedig – mivel ebédelni nem volt idő – beugrani egy gyorsbüfébe, megenni egy hamburgert, ami egy kis időre csillapítja az üres gyomor kálváriáját. Különösen hangzik, de ez számára elérhetetlennek tűnt. Míg egy nap...

- Gyógyíthatatlan?

Az orvos szemében együttérzés tükröződött, tekintete a megértés és a részvét szikráit szórta. Emberünk lelkileg összetört. „Azt tudom tanácsolni, hogy élvezze ki a hátralévő időt..." - visszhangoztak fejében a hihetetlen szavak, mikor már az autóban utazott hazafelé. Nem, ez nem lehet igaz! Miért pont ő? Miért? Tehetetlenség szülte düh szállta meg, tanácstalan volt.

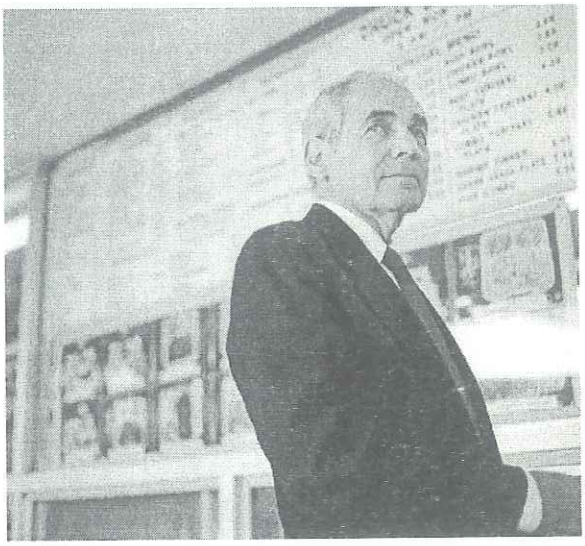

És ami talán a legfontosabb: hogyan használja ki a hátralévő időt? Kis idő múlva jött az ötlet.

Az első héten eladta az összes vállalatát, a másodikon felbontott minden szerződést. Felmondta minden tárgyalását, találkozóját. Végrendeletében meghagyta, hogy halála után hatalmas lakhelyét alakítsák át kórházzá, az ehhez szükséges pénzbéli összeget is biztosította. Egyszóval: mindenét, az összes vagyonát jótékonysági célokra használta fel. Ezzel tisztának is tekintette lelkiismeretét, úgy érezte hasznosan és jó emberhez méltóan töltötte el a hátralévő időt. Már-már belenyugodott abba, hogy vége. Míg egy nap...

- Mégis gyógyítható?

Az orvos szemében öröm és az elégedettség lejtett víg táncot, emberünk pedig nem hitt a fülének. Mégsem fog meghalni! Csoda történt.

- Most már kísérletekkel is bizonyítható, hogy eredményes az újfajta gyógymód. Még ma elkezdjük a kezelést, várom vissza délután.

Kilépett a kórház kapuján, és csak meredt maga elé. Mégis élni fog. Magában gyors leltárt készített arról, mije maradt a jótékonykodást követően. Gyorsan végzett a számvétellel – túl gyorsan. Elindult az utcán és azon töprengett, hogyan tovább. Milyen élet vár rá ezek után. Mert, hogy más lesz, abban biztos volt. Nem tudta, hogy kezdhetne új életet, nem volt támasza, alapja. Tanácstalannak érezte magát, mint mindig.

Így rótta az utcákat egymás után, míg végül megtorpant egy üvegajtó előtt. Az emberek kibeszaladgáltak rajta, mindenki sietett, rá sem hederítettek. Egy gyorsbüfé.

Emberünk némán bámulta a színes feliratokat, majd a bejáratot.

Míg egyszer csak elmosolyodott.

-latyak-

Egy Csoda

Mottó:

Minden gyermek születése a Jóisten egy újabb és újabb próbálkozása, hogy angyalt küldjön a Földre.

Csak álltam csöndben, és figyeltem a leányt. A nagyszájú, könnyűléptű, tüzes szemű leányt, aki körül mindig forrott a levegő, és kacagás hallatszott innen is, onnan is, ha valahol megjelent. Fiatal volt, annyi élettel a vérében, ami talán kettőnek is elég lett volna. Minden reggel hideg vízzel mosdott és énekelt, el-elcsukló hangon a hidegtől, miközben mi álmosan kecmeregtünk ki a még langyos, testünk meleg párájával belehelt kollégiumi ágyainkból; soha nem vett befűzős cipőt, azt mondta: az idő, melyet az ember egész élete alatt cipőkötésre fordít, éppen elég két könyv elolvasásához, és ő gyújtott rá elsőként köztünk, s amint orrán-száján gomolygott a füst, a Hamvadó cigarettavég-et dúdolta. Mindig azt mondta, egy csomó gyereket szeretne, de nem tudja elképzelni, hogy lesz olyan férfi, Aki. Aztán persze lett. Nagy szerelem, egymásnak

feszülő szenvedélyek, parázsviták és összeborulások, sírva-nevetve, majd egyszer csak: holtomiglan-holtodiglan. Mi, a hajdani kollégiumi szoba lakói, képviseltük a koszorúslányhadat, azon a szép, színekben tobzódó kora őszi délutánon. Azóta elrobogott felettünk egy év, barátságunk nem gyengült, hanem átalakult, úgy érezzük, mintha ő előttünk járna, bölcsebb lenne.

És ez volt az a pillanat, amikor megláttam az utcán, és figyelni kezdtem. Nem mentem oda hozzá, mert éreztem, valami változásban van körülötte. Nem izzott, forrott úgy a levegő, inkább nyugalom, béke sugárzott belőle. Léptei puhává, macskaszerűvé lettek, míg mozdulatainak bársonya volt. Nem jöttem rá, mit érzek, így odamentem, megütögettem a vállát. Rám pillantott és a tekintete... abban ott volt a titok. A titok, mely sebezhetetlenné és oly' sugárzóan boldoggá tette. A titok, hogy: én tudok valamit, én érzem az élet misztériumát. Nem kellett semmit mondania, csak szorosan átöleltem és annyit kérdeztem: mikorra várjátok? Te meg honnan tudod?- kérdezte, kis csalódottsággal a hangjában, hogy nem újságolhatott, hogy a titka önálló életre kelt. Ismerlek- feleltem. Karon fogtam és elindultunk.

Az elkövetkező hónapok kíváncsisággal vegyes szorongással teltek. Mikor lesz, hogyan lesz. Már tudtam, hogy én leszek vele végig a

CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA

CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA

szülés alatt, a férje nem bírja a vért. Talán jobb is... Olyan természetes az egész, nem kell semmitől félni, próbáltam nyugtatni magam, mégis fejemben elő-elősejlettek a rémtörténetek, semmiképp nem akartam egy ilyennek mellékszereplője lenni.

Aztán eljött az a bizonyos nap. Beültettem őket a kocsiba és nyomás! Láttam, ahogy a szemében kilenc hónapig fénylő titok elhomályosul, és lassan félelem szivárog a helyére. Nem akartam teret engedni, ennek az alattomos érzésnek- az ereje most másra fog kelleni- gondoltam, és elkezdtem felemlegetni közös anekdotáinkat, polgárpukkasztó megmozdulásainkat, s éreztem rajta, talán loptam egy kis időt a félelemtől.

A következő tíz órában Minden történt. Talán a Genezis is ilyen lehetett, hogy egyre nagyobb erők mozdultak meg, hogy Istennek egyre jobban kellett figyelnie, hogy ne hibázzon. Ahogy egy vajúdás alatt telik az idő, sokáig jó, hogy ott vagy, mint kívülálló, hogy bíztatsz, és erőt adsz, de eljön az a pillanat, mikor az anya szinte minden ingerrel szemben bezárul, amikor csak befele figyel, és te csak remélni tudsz, hogy amit ő odabent lát, az átsegíti ezeken a nehéz perceken.

Eljött nekünk is ez a pillanat, mikor én csendesen félreálltam, minél messzebbre, hogy átengedjem a teret a szakértelemnek.

Mikor valahogy úgy meglassult az idő, hogy minden másodperc kettőig tartott, és ekkor valami nagyon különöset éreztem. Arcom egyik oldalát jeges hideg csapta meg, míg másik oldalamat melegség járta át. Ekkor körülnéztem, és talán meg kellett volna lepődnöm, kiabálnom vagy sikítanom, de csak álltam csendben és fohászkodtam, mert tudtam: csak az illetékesek érkeztek. Jobb oldalamon Halál, a másikra egy Angyal érkezett. Számot vetni, megosztozni jöttek.

Vettem egy nagy levegőt, becsuktam a szemem, hogy ne lássak, ne halljak semmit, mert ezt kibírni nem lehet, az én szeretteimen aztán ne osztozzon senki, és mikor újra kinyitottam, láttam a Halált elsomfordálni, és láttam az Angyalt, amint csókot lehelt Mindkettőjük arcára. Vége volt. Megcsináltuk!

Csendesen kilopakodtam a szobából, kint összenyaláboltam az aggodalomtól teljesen kimerült férjet, és miután megcsodálta újdonsült családját, beültettem a kocsiba és hazavittem.

Leroskadtunk az asztal mellé, az egész házban olyan csönd, üresség, magány honolt. Vörösbort töltöttem mindkettőnknek és néztem, ahogy a férfi kortyol a pohárból, és közben belepotyognak a könnyei. Na, ne sírj hát! Gratulálok, apa lettél!

Az erők, amelyek szülés közben megmozdulnak, az élet és a halál erői: az anya és a gyermek állandóan élet és halál között tapogatódznak ez órákban, vak sötétben, süket ösztönnel. Olyan erők feszítik az anyatestet, mint földrengéskor. (...) Az ember csendes lesz, egészen csendes. Később, mikor a gyerek sírni kezd, a néző kisompolyog a szobából, s úgy érzi, Michelangelo kontár volt, és Newton, minden számításával, működvelő. (Márai Sándor: Műhely, szerkezet; részletek)

-bogyó-
dzsudit@yahoo.com

"Helikopter zuhant a helyi temetőre. A mentőalakulatok eddig 1300 holttestet ástak ki a törmelékek alól..."

Egy srác az udvaron kosarazott, amikor kiesett a kontaktlencséje. Mindenhol kereste, de nem találta meg. Bement a konyhába, és közölte anyjával: elveszett a kertben a kontaktlencse.

- Várj csak, fiam. Majd én megnézem. - mondta az asszony, és kiment. Kis idő múlva visszajött, kezében az elveszett lencsével.

- Hogy találtad meg, anya? - csodálkozott a fiú.

- Tudod, kisfiam, nem ugyanazt kerestük. Te egy kis átlátszó kerek műanyagdarabkát kerestél, én meg a 40 ezer forintomat.

LEVÉL AZ OLVASÓHOZ

Kedves Olvasó!

Szerettem volna valami nagy-nagy levelet írni, de József Attila már megírta ezt a verset, amiről a levelem szólna. Ismerjétek meg, ha esetleg nem ismernétek még. Nem azért, hogy bölcsebbek, műveltebbek legyetek, hanem, hogy érezzétek a töredékét a karácsonyi hangulatnak, ahogy bennem él.

TÉL

Valami nagy-nagy tüzet kéne rakni,
Hogy melegednének az emberek.
Ráhányni mindent, ami antik, öcska,
Csorbát, töröttet s ami új, meg ép,
Gyermekjátékot, - ó, boldog fogócska! -
S rászórni szórva mindent, ami szép.
Dalolna forró láng az égig róla
S kezén fogná mindenki földiét.
Valami nagy-nagy tüzet kéne rakni,
Hisz zúzmarás a város, a berek...
Fagyos kamrák kilincsét fölszaggatni
És rakni, adjon sok-sok meleget.
Azt a tüzet, ó jaj, meg kéne rakni,
Hogy fölengednének az emberek!
1922. november 12

Amikor még kisgyermek voltam, ez a nap is olyan természetesnek tűnt. Vártam, hogy jöjjön, anyu készülődött, a fa már állt a hidegben, titokban. Nagyon szerettem december 24-e délelőttjét.

Mióta kirepültem a családi fészekből, kissé átértékelődtek az ünnepek is. Elmúlt a gyermeki egocentrikusság belőle. Most inkább adni szeretnék, és nem is a boltokban található számtalan ajándék valamelyikét, hanem figyelmességet, mosolyt, egy kis meleget a többi napra is, amikor eszünkbe jut a szenteste.

Ha majd családom lesz és gyermekeim, és karácsony, akkor majd együtt fogjuk készíteni

a díszeket a fára, felszereljük a gyertyákat és a csillagszórókat, énekelünk, meg táncolunk is, és a legszebb tányérból eszünk, és játszani is fogunk az új játékokkal, meg a régiekkel. Eszünk ágában se lesz bekapcsolni a televíziót. Ha nem rontom el, majd sütök mézeskalácsot is. Akkor majd biztos meleg szívvel fognak emlékezni ők is, ha felnőnek.

Addig még sok víz lefolyik a Dunán, és karácsonyok jönnek-mennek egyetem alatt is. Két vizsga között felpattanok egy vonatra, hazadöcögök, viszek mindenkinek valami apróságot, néha új éneket vagy mesét is. Fáradtan a fa köré állunk, meggyújtjuk a gyertyákat, és várjuk, hogy adjon sok-sok meleget...

-Böbe-
Fotó: Piski Zalán

CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA

CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA

Vena literatura

Dr Eutanázia

A kezed jeges,
Térded csuklik,
A beteg remeg,
Halálba küszik
A morfiumtól
Melyet betol,
Befecskendez
Gyönge kezed...
Persze neved
Ott áll majd
A sírkövén
Orvos!

Vajon mit gondol, ki haldokol...?

Dicső alkony, rideg élvezet mondd!
Mit rejthet szebbet ő e képzelet
Ki lágyan tekint e kép – szelet
Hűvös ármánd virrasztó mocsarába?
Omlik a táj, amint múltba mereng
Vakon tekint mélyen, jól látja már
Ki eszét nem vette el – homár
E bűvös rengeteg
Halál.

A girl from my dreams

She's got a preatty smile,
Cause of the poison that she bears,
She walks around in circles in my head,
Waiting for a chance to brake me,
A chance to give me the last step.

She aims a gun at herself,
Every night in my dreams,
Try to tempt me a final evil,
Oh, It's too much to carry,
Too much to bear inside!

I'm hanging on her words,
I listen to her breathing,
Every night in my dreams,
I don't believe at she ever
Will go out of my mind,
But I just don't need this!

I just try to survive!
I just try to escape!
I'm waiting for tomorrow,
Waiting for a better day!
This cannot be happening...
But it's real just a dream!

Lénárt Petra

Akár 150 ezer forintot is kaphat, aki még december 15-ig igényli a Diákhitelt

Interjú Berlinger Jánossal, a Diákhitel Központ Hitelezési igazgatójával

Ebben a félévben eddig mekkora összeget folyósítottak a diákoknak?

A Diákhitel népszerűségét jelzi, hogy október közepéig több mint húszezer új Diákhitel igénylés érkezett be hozzánk, sőt októberben köszönthettük a 200 ezredik Diákhitel-igénylőt. Az októberi folyósítás alkalmával összesen 7,6 milliárd forintot utaltunk ügyfeleinknek.

Még mindig csak 125 000 Ft jár egy félévre?

2005. szeptember elsejétől 30 ezer forintra emelkedett a Diákhitel felvehető legmagasabb havi összege, így félévente már akár 150 ezer forint igényelhető. Az új hiteligénylők háromnegyede már ezt választotta, a régebbi ügyfeleink negyedének pedig, kérésükre, a megemelt összeget folyósítottuk.

Jól tudom, hogy az őszi szemeszterre járó hitel jövőre már nem igényelhető?

Igen, és erre érdemes is odafigyelni, mert csak az kaphatja meg az őszi szemeszterre járó Diákhitelt, aki azt legkésőbb 2005. december 15-ig igényli. Az addig a dátumig beadott igénylések esetében visszamenőleg az egész félévre esedékes összeget utaljuk.

Mikor kapja meg a pénzt, ha valaki december 15-ig igényli a Diákhitelt?

Ha minden feltételnek eleget tett, a december 15-ig leadott igénylések esetében legkésőbb január 15-ig átutalhatjuk ügyfeleinknek a nekik járó összeget.

Tényleg nem vehető fel a diákhitel levelező tagozatra csak nappalira?

A Diákhitelt nemcsak a nappali tagozatosok, hanem a levelező és esti tagozatosok, valamint a távoktatásosok is felvehetik, akik valamely akkreditált felsőfokú képzésben vesznek részt, függetlenül a finanszírozás módjától. A hitel igénylésének további feltétele a magyar állampolgárság (vagy a menekült státusz), a 35 évnél fiatalabb életkor, valamint az, hogy a hiteligénylőnek ne legyen korábbi Diákhitel szerződésből eredő tartozása.

Az érdeklődők hol juthatnak hozzá bővebb információhoz a Diákhitellel kapcsolatban?

A honlapunkon – www.diakhitel.hu – minden lényeges információ megtalálható a Diákhitellel kapcsolatban, emellett érdeklődhetnek telefonos ügyfélszolgálatunkon a 06-40-24-00-24-es telefonszámon, vagy az info@diakhitel.hu e-mail címen.

CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA

ANATOMICUM HUNGARICUM

Az alábbiak közlésével az Egyetemünkön lezajlott Anatómia kiállításnak kívánunk emléket állítani. Tördelés közben jól szórakoztunk, reméljük, az Olvasókban is hasonló vidámságot vált ki a szöveg olvasása...

Köszönjük Dr. Hollósy Tibornak, hogy az anyagot rendelkezésünkre bocsátotta!

Úgy gondoltuk, hogy ilyen régi időkből származó rajzokhoz régi idők nyelvezetét használjuk. Ebben segítségünkre volt az a könyv, amelynek első lapját pontosan lemásoltuk, és alább olvasható. A könyv 1849-ből származik, és az egyes ábra-magyarázatokat SZÓ SZERINT leírtuk, és az akkori helyesírással adjuk közre. Tehát az egyes szavak és azok helyesírása az akkori kor szabályait, nyelvezetét tükrözi. Erről így ír Hyrtl József (a könyv szerzője):

„Minthogy az embertest részei olly időkben ismertettek meg, mikor működéseikről gondolkozni nem igen törekedtek, s így a tudományos nyelv szükségét nem érezték, nem csodálhatni, hogy a boncztan azon részében melly az előkorból származik, a legkülönösb jelenkori élettani nézeteinkkel merő ellenmondásban álló neveket találunk. A latinban most is divatozó műszók mint musculus (szórul szóra egérke), arteria (légmenet), bronchus (az ital utja), parenchyma (ömleny), nervus (mi alatt minden fehérszínű kötélszerű képlet foglaltatott, tehát az idegeken kül az inak, kötelékek, bőnyék, mint e szó aponeurosis mutatja) néverő szerint egészen más mit fejeznek ki, mint amit ma értünk általok."

Ízelítőül szeretnénk közreadni néhány akkori, magyarosított anatómiai kifejezést, mellékelve a latin jelentését.

agyacs	cerebellum
agygerenda	corpus callosum
agygyomrocsi bélés	ependyma
arcz légzési idege	n. respiratorius faciei
ágbogas edényhártya	chorion frondosum
állszaki barázda	sulcus mylohyoideus
beltokcsa	capsula interna
belső dug- vagy csiplikizom	m. obturator internus
bengenyujtvány	processus coronoideus
békaütér	a. lingualis profunda
boréki nyúzhártya	tunica dartos
bőrkenőcs	sebum cutaneum
csajkaképű árok	fossa navicularis
csege	septum
csigacsötör	modiolus
csiklómakktyúi fék	frenulum clitoridis
csip	ilium
csipvágány	incisura ischiadica
csonthoznövet	epiphysis
csuk	pylorus
csüllőképű	rhomboideus
czövekcsontokossa	cuneiformia
dombcsa	monticulus
duglik	foramen obturatorium
együttérző idegrendszer	systema nervosum sympathicum
ellendülle	antiprostata
előfok	promontorium
emlőcsécs v. fehérkélő testek	corpora mammillaria
emlőképű húscsa	trigonum olfactorium
fanmerevencsizom	m. pubocavernosus
forgolya	axis
fülczáp	tragus
fülellenczáp	antitragus

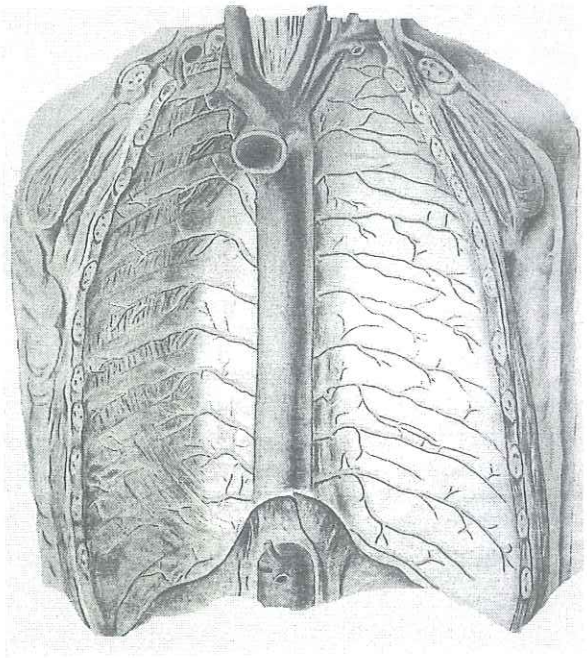

CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA

garatszor	isthmus pharyngis
gázideg	n. suralis
gelisztaizmok	mm. lumbricales
gömöremerevencsizom	m. bulbocavernosus
gőgkiállás	prominentia laryngea
gyomornyit	cardia
gyököcdzés	insertio
horty	choana
hólyagméhi vájultság	excavatio vesicouterina
hudduzma	allantois
hudinda	urachus
irnyeképű húscsák	caruncula myrtiformes
karély	lobus
karélycsa	lobulus
kánporcz	cartilago arytenoidea
kedesz mirigy	thymus
közepetti ideg	n. medianus
kulcsvágány	incisura clavicularis
láta	pupilla
láthuzam	tractus opticus
lobor	pyramis
lógó borda	costa fluctuans
kis pödörlóláb	calcar avis
mandola	tonsilla
menyducz	ganglion coeliacum
mony	penis
monymakktyúi fék	frenulum preputii
nagy pödörlóláb	pes hippocampi
napducz	ganglion solare

ondóbarcsák	spermatozoa
orji ütérágak	arteria spinalis
övtekercs	gyrus cinguli
pecztej	colostrum
petény	ovarium
pőröly	malleus
reczeg	retina
rejtek	crypta
rongyos lik	foramen lacerum
rózsaideg	n. saphenus
segg	anus
szaghuzam	tractus olfactorius
szegypenge	corpus sterni
szelenne	panniculus adiposus
szikály izárok	fossa glenoidalis
szökbarázda	sulcus tali
szőllőhártya	uvea
takany	materia mucosa
takerszérny	bursa mucoae
tapszemölcs	papilla tactus
tarhely	glabella
tartacs	sustentaculum
tápnya	chylus
tengéleti idegrendszer	systema nervosum vegetativum
tömkeleg	labyrinthus
turhás mirigy	hypohysis
ugra	talus
varjorrnyujtvány	processus coracoideus

Egyszer a pápa elhatározta, hogy kitiltja a zsidókat a Vatikánból. A zsidók felháborodtak, ezért a pápa beleegyezett, hogy ha egy zsidó le tudja győzni teológiai vitában, maradhatnak. A zsidók egy bölcsességéről ismert rabbit választanak, hogy kiálljon a pápával a "párbajra". A rabbi azt mondja, hogy tegyék érdekesebbé a vitát és egyiküknek se legyen szabad beszélni. A pápa beleegyezett. A vita napján a pápa és a rabbi leültek egymással szemben, a hívek köréjük gyűltek. A pápa felemelte három ujját. A rabbi felmutatta egy ujját. A pápa egy kört rajzolt a levegőbe. A rabbi a földre mutatott. A pápa elővett egy ostyát és egy pohár bort. A rabbi elővett egy almát. A pápa ekkor felállt:

- Feladom - mondta. - Te túl bölcs vagy, rabbi. Maradhattok. Később megkérdezik a pápát a bíborosok:

- Mit beszélt a rabbival?

- Először felmutattam három ujjamat, hogy a Szentháromságra emlékeztessem. Ő felmutatta egy ujját jelezve, hogy egy Isten van mindkét vallásban. Ezután rajzoltam egy kört a levegőbe, mutatva, hogy Isten mindenhol ott van körülöttünk. Erre a földre mutatott, jelezve, hogy Isten itt is velünk van. Ekkor elővettem egy ostyát és egy pohár bort, megmutatva, hogy Isten feloldoz a bűneink alól. Ő elővett egy almát, hogy az eredendő bűnre emlékeztessen. Mindenre volt válasza. Mit tehettem volna?

Közben a zsidók is körbeveszik a rabbit:

- Mi történt, rabbi?

- Először azt mutatta, hogy három napunk van elhagyni a várost. Mutattam, hogy EGY zsidó sem fog elmenni. Ezután körbemutatott, jelezve, hogy az egész várost megtisztítja a zsidóktól. A földre mutattam, jelezve, hogy mind itt maradunk.

- És utána?

- Nem tudom. Elővette az ebédjét, mire én is.

CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA

HUMOR TUMOR

Mi is az a metál?

A legegyszerűbb módon úgy írhatjuk le a különböző stílusokat, ha vesszük a következő alaphelyzetet: Egy gonosz sárkány elrabolt egy gyönyörű királylányt, és egy hős lovag a megmentésére indul. Mi történik?

HEAVY METÁL: A lovag bedübörög Harley Davidsonján, levágja a sárkányt, bedob egy sört, magáévá teszi a királylányt.

GRIND METÁL: A lovag megjelenik, teljesen érhetetlenül sikoltozik kb. 2 percig, majd távozik.

POWER METÁL: A lovag hófehér unikornisa nyergében érkezik, kikerüli a sárkányt, megmenti a királylányt, majd az elvarázsolt erdő közepén szerelmeskednek.

TRASH METÁL: A lovag megjelenik, legyőzi a sárkányt, megmenti a királylányt, és ez utóbbit magáévá teszi... gyorsan, és önzőn.

FOLK METÁL: A lovag néhány haverjával érkezik, akik hegedűn, sípon, dobon, lanton és egyéb furcsa hangszereken játszanak. A sárkány a rengeteg tánc közben elszenderedik, a lovag a királylány nélkül távozik.

VIKING METÁL: A lovag sárkányfejes hajón érkezik, hatalmas csatabárdjával megöli a sárkányt, megfőzi, majd megeszi, halálra erőszakolja a királylányt, felprédálja a kastélyt, majd porig égeti, mielőtt elmenne.

DEATH METÁL: A lovag eljön, megöli a sárkányt, magáévá teszi a királylányt, őt is megöli, majd távozik.

BLACK METÁL: A lovag éjfélkor érkezik, levágja a sárkányt, a tetemet karóba húzza a kastély előtt análisan magáévá teszi a királylányt, iszik a véréből, majd szertartásosan megöli. A meggyalázott királylányt a kastély előtt karóba húzza.

GRINDCORE METÁL: A lovag eljön, levágja a sárkányt, a beleit kiteregeti a kastély előtti mezőn, magáévá teszi a királylányt, megfojtja, magáévá teszi a holttestet, fölvágja a hasát és megeszi a belsőségeit, harmadjára is magáévá teszi, a holttestet felgyújtja, majd végezetül negyedjére is magáévá teszi.

DOOM METÁL: A lovag megérkezik, meglátja a sárkányt, rájön, hogy sosem tudná legyőzni, depressziós lesz, és öngyilkosságot követ el. A sárkány felfalja őt és a királylányt is.

PROGRESSZíV METÁL: A lovag gitárral érkezik, 26 percig szólózik a kastély előtt, a sárkány öngyilkos lesz az unalomtól. A lovag felmegy a királylány hálószobájába, újabb gitárszólót ad elő, amibe a konzervatóriumban végzősként tanult összes technikáját beleszövi. A királylány megszökik, és a HEAVY METÁL lovag keresésére indul.

GLAM METÁL: Az érkező lovagot meglátva a sárkány röhögőgörcsöt kap, és beengedi a kastélyba. Az bemegy, ellopja a királylány sminkkészletét, és megpróbálja gyönyörű rózsaszínre festeni a kastélyt.

INDUSTRIAL METÁL: A lovag zsíros, fekete bőrkabátban érezik, obszcén kézmozdulatokat tesz a sárkány felé, mire a mesebeli kidobóemberek kikísérik a meseerdőből.

KERESZTÉNY METÁL: A lovag a templomból hazafele jövet néz be, és egy balladát énekel a sárkánynak arról, hogy Jézus szereti, és felé kellene fordulnia. A sárkány azonnal megtér, és amikor a hercegnő "köszönetet akar mondani" a lovagnak, az így válaszol: "Sajnálom, nem hiszek a házasság előtti szexben."

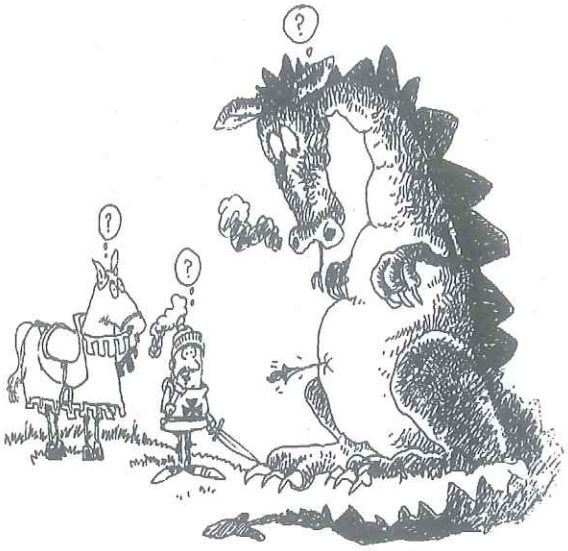

CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA

WANTED

Sziasztok!

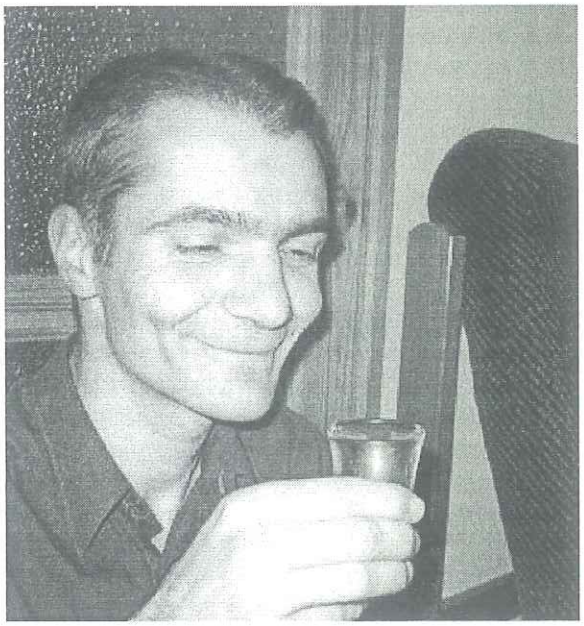

Eltelt egy hónap és ezzel is még közelebb jutottunk a mindannyiunk által annyira várt kávéba fulladós, egésznap ideggörcsös, állandóan pizzát rendelős, pedig nem kívánós mézes hetekhez. Bár biztos sokan reménykedtetek, mégis el kell keserítsetek titeket: a WANTED nem fog pihenni, szüntelenül keresi kiplakátolt áldozatait. Még mielőtt azonban feltenném az új kérdéseket, szeretném elárulni az előző havi megfejtéseket. Az előző WANTED Betyár Vékási Áron 42-es lábakon élő másodéves fogorvostan hallgató volt, akit bár sokat faggattam, bevallása szerint nem bánta meg, hogy részt vett Confabula új interaktív játékában. Ha Áron esetleg valakinek (lányok előnyben) komolyabban felkeltette volna az érdeklődését, a ping-pong teremben szinte mindig megtalálhatjátok.

Na de nézzük ki lehet az új áldozat és mi a mostani 3 kérdés:

1.Hogy hívják?
2.Mely sportág, mely csapatának hű szurkolója?
3.Mit szokott az órák közben a szabadidejében a falhoz vágni?

Bár nem rég indult a WANTED, nagy örömmel vettem tudomásul, hogy mégis meglepően sok megfejtés érkezett a szerkesztőségünkbe. Azok a megfejtők, akik nem nyertek, ne keseredjenek el, mert itt az újabb lehetőség, hogy kifaggatva a mostani áldozatunkat ők maguk is üldözötté válhassanak. A megfejtést most is a m-ymail@freemail.hu címre küldhetitek, illetve a Confabula szerkesztőségben is szívesen látnak titeket. Addig is mindenkinek sikeres ünnepeket és kellemes vizsgaidőszakot kívánok!

-Nagy Árpád-

CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA

CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA

Wanderlust

I ought to have seen the sunset with you through the leaves of that old oak. Its bark was bleeding while strange shadows ?like a kind of an orange-colored fluid from inside? were turning into dark brown, filling the gaps, spreading like a burst of flame from its foliage to the roots trying to strangle it. It was a foggy and cold day of 17th November, but you always wanted to go for a short trip on weekends since you had a fine view to the hills and perhaps you couldn't resist leaving your room any more.

You shouldn't have gone.

I opened my textbook because I have found something quite amazing on the second page. But this time it seemed nor interesting neither amazing, so I was just sitting there with a glassy stare being so bored, trying to guess why you haven't visited me since a couple of days.

You told me ?as I remember? that you were going to have a haircut after finishing your studies here, and you would have liked me to have a look at you before. I was thinking about how my opinion could change your decision... Anyway, you were lucky in getting rid of this cold and damp weather and town.

I didn't see you leaving your room that day but I imagined how your hair looked like: it must have been funny (as it constantly was); it couldn't be changed even by a good hairdresser. Its black, crafty curls always remained ?nobody could steal them? and made you be a special phenomenon with your brown skin and Spanish accent that I could hardly describe. You told me the day before that you had never liked living here. That was the moment when I have lost you for a lifetime, at least I felt so.

The third page seemed to be full of lies. There were categorical, intrusive denials in almost every sentence that made me believe a humorist, who wrote that it is better "not to know so much than to know so many things that ain't so". While sitting in the warmth of my stove I was thinking about what would be on the fourth one.

I saw you creeping desperately on the fallen leaves as I reached the fourth page, which had tact of an old, fugitive oak's leaf. I could follow the veins of it. There were all orange and seemed to bleed. But I was too tired to believe.

You didn't know that it was getting dark earlier. No doubt, you have also forgotten the ditches while walking weary and aimless when the forest suddenly was getting shrouded in a dense fog.

When you woke up, you couldn't say a word since not only your facial muscles but also your tongue seemed to be frozen. You knew that your leg was surely broken, although you couldn't move to have a look at it. Blood was slightly making whirls on you hair purling on your face while you were desperately searching your cell in your pocket. You have found it in pieces.

I was tired. It was 2 a.m., and there was startling silence in my room. I decided to go to sleep. Maybe you will visit me tomorrow...

Mehetnék

Látnom kellett volna a veled naplementét az öreg tölgy levelein át. A törzse vérzett, míg fura árnyékok - mint valami bentről fakadó narancssárga folyadék - sötétbarnára színeződtek, megtöltötték üregeit, és lángcsóvaként terjedtek a koronájától a gyökeréig, hogy egészében megfojtsák.

Egy hideg és ködös november 17. volt, de te mindig el szerettél volna menni kirándulni. Jó kilátásod volt a dombokra, és talán már meg sem állhattad, hogy el ne hagyd a szobád. Nem kellett volna elmenned.

Kinyitottam a tankönyvemet, mert valami meghökkentőt találtam benne a második oldalon tegnap. De ezúttal nem tűnt érdekesnek, így meghökkentőnek sem, úgyhogy csak ott ültem üveges tekintettel, és nagyon unatkoztam. Megpróbáltam kitalálni, hogy miért nem látogatsz meg napok óta.

Ha jól emlékszem, azt mondtad, levágatod a hajad, miután befejezed a tanulmányaidat, és szeretnéd, ha vetnék rád egy pillantást előtte. Azon gondolkodtam, mit változtatna a véleményem eme döntéseden... Akárhogy is, szerencsés vagy, hogy megszabadulhatsz ettől a nyirkos hidegtől és a várostól is.

Nem láttalak, mikor elhagytad a szobádat aznap, de elképzeltem, hogy nézhetett ki a hajad: nem mindennapi látvány lehetett most sem (ahogy korábban sohasem volt az), még egy jó fodrász sem változtathatott rajta. Fekete, ravasz fürtjei mindig megmaradtak, senki sem lophatta el őket. Olyan megjelenést kölcsönzött neked, a barna bőröddel és a spanyol akcentusoddal, hogy nehéz lenne leírni. Tegnap mondtad, hogy sohasem szerettél itt lakni.

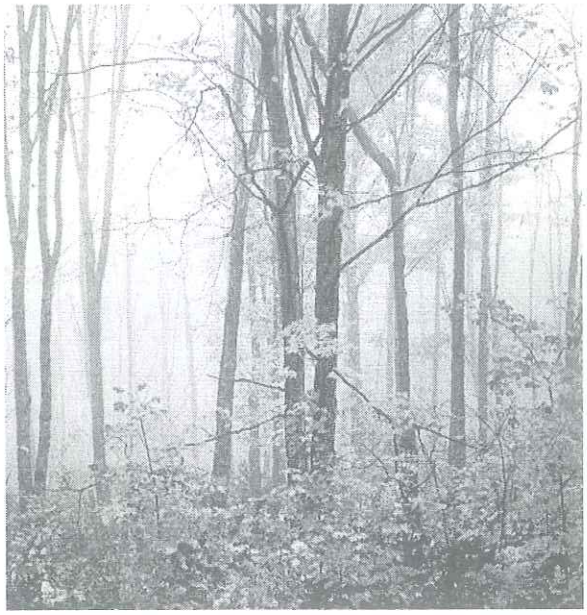

Azt hiszem, ez volt az a pillanat, mikor örökre elvesztettelek, legalábbis úgy éreztem.

Úgy nézett ki, a harmadik oldal teli lesz hazugságokkal. Benne kategorikus, tolakodó tagadásokkal. Egyre inkább hinnem kellett annak a humoristának, aki azt írta, hogy még mindig jobb „túl keveset tudni, mint annyi mindent, ami nem is úgy van". Míg a kályhám melegénél ültem, azon gondolkodtam, mi követi majd a negyediken.

hornyak.arpad@gmail.com

1 To find a woman you need Time and Money therefore:

$$\boxed{\text{Woman} = \text{Time} \times \text{Money}}$$

2 "Time is money" so

$$\boxed{\text{Time} = \text{Money}}$$

3 Therefore

$$\text{Woman} = \text{Money} \times \text{Money}$$

$$\boxed{\text{Woman} = (\text{Money})^2}$$

4 "Money is the root of all problems"

$$\boxed{\text{Money} = \sqrt{\text{Problems}}}$$

5 Therefore

$$\text{Woman} = (\cancel{\sqrt{\text{Problems}}})^{\cancel{2}}$$

$$\boxed{\text{Woman} = \text{Problems}}$$

A^x

Prisoner: Look here, doctor! You've already removed my spleen, tonsils, adenoids, and one of my kidneys. I only came to see if you could get me out of this place!
Doctor: I am, bit by bit.

Patient: Doctor, if I give up wine, women, and song, will I live longer?
Doctor: Not really. It will just seem longer.

Patient: How much to have this tooth pulled?
Dentist: $100.00.
Patient: $100.00 for just a few minutes work?
Dentist: Well, I can extract it very slowly if you like.

Doctor: Does it hurt when you do this?
Patient: Yes.
Doctor: Well, don't do that

CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA

CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA

All I want for Christmas is...
... im Boot gegen den Strom nicht zu kentern

Zu der jetzigen Jahreszeit fängt schon der Tag mit einem grausamen Moment an, wenn statt der Sonne, die einem die Nase kitzelt, der Wecker einem auf dem Wecker geht. Wie wir nun aus Anatomie kennen, beginnt nach dem Hochklingeln unseres aufsteigenden retikulären aktivierenden Systems der große Kampf im Kortex zwischen Vernunft und Gefühl. Groß ist die Verlockung für immer als Winterschläfer unter dem warmen Deckenbau weiter zu kuscheln. Das verhindert leider eine Anti-innerer-Schweinehund-Stimme. Sie flüstert uns zu, dass es richtiger sei, mit nackten Füßen in das kalte Bad zu torkeln, im Spiegel ein Gesicht zu entdecken, welches man nicht kennen möchte und in den nächsten Minuten das Frühstück mal ins Wasser fallen zu lassen, weil das morgendliche Trödeln wie immer zu lange gedauert hat.

Zugegeben kann jedoch nichts die Magie in der Luft dieser Zeit ersetzen, auch wenn sie meinetwegen zum Teil durch das viel zu früh aufgestellte Weihnachtsschloss im ARKAD Einkaufszentrum erzeugt wird. Nikolaus und Schneemänner aus Schokolade mit Tannenbäumen und Kerzenlichtern lassen in uns ein Gemütlichkeitsgefühl aufkommen, wenn wir doch schon mal gegen die Kälte mehrere Zwiebelschalen um uns gelegt haben. Die Zimt-Glühwein-Zeit wird noch mal verschönert, wenn in den Postpaketen der nächsten Tage ein Adventskalender dabei liegt, der uns das Tage Zählen bis zum größten Fenster und zum zu Hause sein, leichter macht.

So groß die Vorfreude bis zum 24. auch sein mag, drängt sich dennoch dazwischen bzw. unmittelbar danach ein dunkler Schatten. Selbst Weihnachtsfans und Heimwehgeplagte können ihre Zweifel nicht vermeiden, ob sich das Gehetze zwischen Deutschland und Ungarn lohnt. 100%ig abzuschalten für das Fest, von Lebkuchen und Spekulatius Fressanfällen angesteckt zu werden und Weihnachtsgeschenk Leuchtaugen zu bekommen, gestaltet sich schwierig, wenn wir an die das Gegenteil bedeutende Prüfungszeit denken.

Sie gleicht einer Bootsfahrt über einem unbekannten Fluss. Mit viel Mühe müssen wir unaufhörlich gegen den Strom rudern. Erlauben wir uns eine kurze Pause mitten auf der Strecke, treiben wir zurück. Wenn wir Glück haben, gibt es keine engen Passagen. Weil wir Glück haben, sitzen wir auf der Reise nicht ganz alleine im gleichen Boot. Zwischen den endlosen Stunden kommen die Prüfungen, die wie eine Bootsrutsche uns von einem leidenden Abschnitt erlösen sollten. Stellen wir uns jedoch ungeschickt an, müssen wir nach dem Kentern das Rutschen noch einmal wiederholen. Doch hoffentlich werden wir alle nach der großen Anstrengung die befahrene Route überblicken und den Schweiß stolz aus der Stirn wischen können.

Bis dahin lasse ich zwischendurch die Weihnachts CD von Mariah Carey laufen und verliebe mich wieder wie jedes Jahr in den Song „All I want for Christmas is you". Gleichzeitig bedauere ich, dass mit dem Fest der Liebe das Fest der Torturen immer näher schleicht. Dagegen hilft nur eins: Auf meinem Wunschzettel schreibe ich: All I want for Christmas is...

...keine Eins im Studienbuch.

Wu Yen-Ying

Weihnacht – Die Gedanken von Hermann Hesse, aus 1917 (Auszüge)

Unsere Weihnacht ist, von den paar wirklich Frommen abgesehen, ja schon sehr lange eine Sentimentalität. Zum Teil ist sie noch Schlimmeres geworden, Reklameobjekt, Basis für Schwindelunternehmungen, beliebtester Boden für Kitschfabrikation.

Das kommt daher: Die Weihnacht und das Fest der Liebe und Kindlichkeit ist für uns alle schon längst nicht mehr Ausdruck eines Gefühls. Es ist das Gegenteil, ist längst nur noch Ersatz und Talmi-Nachahmung eines Gefühls. Wir tun einmal im Jahr so, als legten wir großen Wert auf schöne Gefühle, als ließen wir es uns herzlich gern etwas kosten, ein Fest unserer Seele zu feiern. Dabei kann die vorübergehende Ergriffenheit von der wirklichen Schönheit solcher Gefühle sehr echt sein; je echter und gefühlvoller sie ist, desto mehr ist sie Sentimentalität, Sentimentalität ist unser typisches Verhalten der Weihnacht und den wenigen anderen äußeren Anlässen gegenüber, bei denen noch heute Reste der christlichen Lebensordnung in unser Tagesleben eingreifen. Unser Gefühl dabei ist dieses: „Wie schön ist doch dieser Liebesgedanke, wie wahr ist es, daß nur Liebe erlösen kann! Und wie schade und bedauerlich, daß unsere Verhältnisse uns nur einen einzigen Abend im Jahr den Luxus dieses schönen Gefühls gestatten, daß wir sonst jahraus, jahrein durch Geschäfte und andere wichtige Sorgen davon abgehalten sind!"

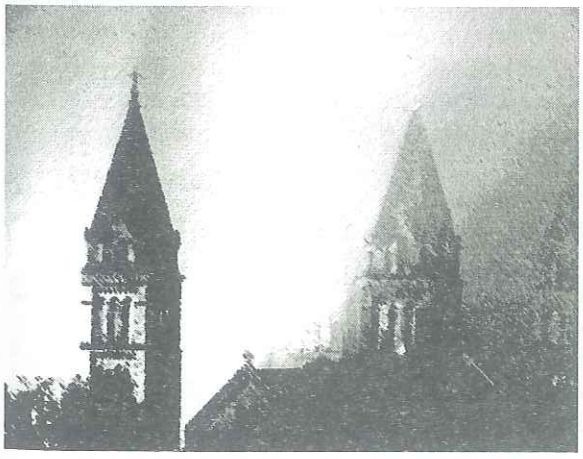

Dies Gefühl trägt alle Merkmale der Sentimentalität. Denn Sentimentalität ist das Sich-Erlaben an Gefühlen, die man in Wirklichkeit nicht ernst genug nimmt, um ihnen irgendein Opfer zu bringen, um sie irgend je zur Tat zu machen.

Wenn die Pfarrer und Frommen klagen, daß der Glaube und damit das Glück aus der Welt geschwunden sei, so haben sie recht. Unser Verhalten gegen alle wirklichen Werte des Menschen ist von einer Barbarei und Roheit, wie sie die Welt seit Jahrhunderten nicht mehr gesehen hat. Dies zeigt sich in unserm Verhalten zur Religion, in unserm Verhalten zur Kunst, in unserer Kunst selber. Denn die beliebte Meinung, daß die Kunst des modernen Europa auf einer ungeheuer hohen Stufe stehe, ist ebenso ein Irrtum der Bildungsphilister wie die Meinung vom Vorhandensein einer hochstehenden und Respekt verdienenden „Kultur" unserer Zeit. Der „Gebildete" von heute verhält sich zur Lehre Jesu so, daß er das ganze Jahr hindurch an sie nicht denkt und nach ihr nicht lebt, daß er aber am Weihnachtsabend einer vagen wehmütigen Kindererinnerung nachgibt und ein wenig in zahmen, wohlfeil-frommen Gefühlen schwelgt, ebenso wie er noch ein- oder zweimal im Jahre,

CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA

CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA

etwa bei Aufführungen der Matthäuspassion, dieser zwar längst verlassenen, dennoch aber noch unheimlichen und im Verborgenen mächtigen Welt seine Reverenz macht.

Ja, das alles gibt man zu, jedermann weiß es, und jeder weiß auch, daß es traurig ist. Schuld daran sind politische und ökonomische Entwicklungen, sagt man, schuld ist der Staat, schuld ist der Militarismus, und so weiter. Denn irgend etwas muß ja doch schuld sein. Kein Volk hat „den Krieg gewollt", ebenso wie kein Volk den Vierzehnstundentag, die Wohnungsnot und die Kindersterblichkeit „gewollt" hat.

Ehe wir wieder Weihnacht feiern und das Ewige und einzig Wichtige in uns mit einem verlogenen Ersatzartikel von Gefühl abspeisen, sollten wir uns lieber dieses ganzen Elendes recht bewußt werden, auch wenn es zur Verzweiflung führt. Schuld an unserem Elend, schuld an der Nichtigkeit und rohen Verödung unseres Lebens, schuld am Krieg, schuld am Hunger, schuld an allem Bösen und Traurigen ist keine Idee und kein Prinzip, schuld daran sind wir, wir selber. Und auch nur durch uns, durch unsere Erkenntnis, durch unsern Willen kann es anders werden.

Die Lehre Jesu und die Lehre Lao Tses, die Lehre der Veden und die Lehre Goethes ist in dem, worin sie das ewig Menschliche trifft, dieselbe. Es gibt nur eine Lehre. Nur eine Religion. Nur ein Glück. Tausend Formen, tausend Verkünder, aber nur einen Ruf, nur eine Stimme. Die Stimme Gottes kommt nicht vom Sinai und nicht aus der Bibel, das Wesen der Liebe, der Schönheit, der Heiligkeit liegt nicht im Christentum, nicht in der Antike, nicht bei Goethe, nicht bei Tolstoi – es liegt in dir, in dir und in mir, in jedem von uns. Dies ist die alte, einzige, immer in sich gleiche Lehre, unsere einzige ewig gültige Wahrheit. Es ist die Lehre

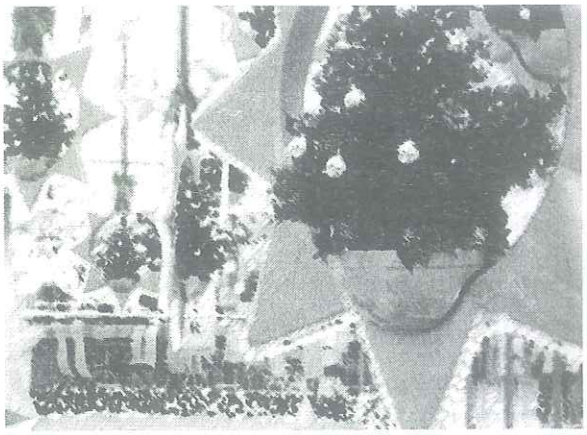

vom „Himmelreich", welches wir „inwendig in uns" tragen.

Zündet euren Kindern die Weihnachtsbäume an! Lasset sie Weihnachtslieder singen! Aber betrügt euch selber nicht, seid nicht immer und immer wieder zufrieden mit diesem ärmlichen, sentimentalen, schäbigen Gefühl, mit dem ihr eure Feste alle feiert! Verlangt mehr von euch! Denn auch die Liebe und Freude, das geheimnisvolle Ding, das wir „Glück" nennen, ist nicht da und nicht dort, sondern nur „inwendig in uns".

zusammengestellt von Viktória Sz.
holdraforgo@yahoo.de

Hermann Hesse: In Weihnachtszeiten

In Weihnachtszeiten reis ich gern
Und bin dem Kinderjubel fern
Und geh in Wald und Schnee allein.
Und manchmal, doch nicht jedes Jahr,
Trifft meine gute Stunde ein,
Daß ich von allem, was da war,
Auf einem Augenblick gesunde
Und irgendwo im Wald für eine Stunde
Der Kindheit Duft erfühle tief im Sinn
Und wieder Knabe bin...

Zeit: Zweiter Weltkrieg.
Zwei perfekt ausgebildete deutsche Geheimagenten werden in die USA geschickt, um wichtige Informationen zu sammeln usw.
Sie sind einfach Spitze, sprechen american-Englisch Perfekt, kennen den lokalen Dialekt und Sitten und Brauche, keiner könnte sie schnappen.
Sie springen mit dem Schirm. Nach der Landung vernichten sie die Schirme wie vorgeschrieben, ohne Spur und gehen in die Stadt.
Sie kommen in eine Bar.
Der Ober kommt und fragt sie:
"May I bring a drink for you?"
Die zwei Deutschen, mit perfekter Aussprache und Intonation: "Two Martinis please"
Kellner: "Dry?"
Deutschen (aufgeregt):"NICHT DREI SONDERN ZWEI!!!"

Gespräch mit ihm

Die Kälte schreit ihr entgegen als sie die Haustür öffnet und in den nebeligen Morgen hinaustritt. Fröstelnd knöpft sie schnell ihren Mantel zu. Es nützt nichts. Die Kälte beißt sich langsam durch den Kleiderstoff und dringt in die Knochen ein. Obwohl sie gedacht hat, dass die ganze Stadt noch im Halbschlaf liege, huschen an der großen Straße viele Autos vorbei. Eigentlich will sie nicht zu spät zum Unterricht kommen, aber sie muss aufpassen, nicht in die Schneeschlamm Pfützen zu treten. In den Handschuhen sind ihre Finger zu Eiszapfen geworden. Sie wünscht sich einen Kamin und eine heiße Tasse Kaffee. Doch eigentlich wünscht sie sich nur eine andere warme Hand, die mit ihrer in einer Tasche steckt, als sie einem Liebespaar nachschaut. Beneidend blickt sie die Frau an und fragt sich ob ihr Freund ihr den Seidenschal geschenkt hat, der weinrot im Morgengrauen leuchtet.

Genau so weinrot war auch seine Krawatte, die mit einem Pfeifen rauchenden Albert Einstein umgeben von physikalischen Formeln bestickt war und leicht um das schwarze Hemd im hellbraunen Cordanzug baumelte. Sie schmolz hinweg. Im Bus vom Budapester Flughafengelände zum Flugzeug schien die Spätsommersonne hinein. Stil, urteilte sie über ihn. Er gehörte eher zu den schüchtern Intellektuellen, die unter den Anfang 20jährigen noch nicht mal mit Lupe zu finden waren. Typen gibt es in allen Formen: Muskelprotzige Machos, Hornbrillenträger, Pseudo Frauenheld Looser, Polohemd Kragen nach oben Sportler, dunkle Augenringe Party Gänger.... Aus dieser Riesenauswahl konnte nur seine Art sie vom

„All by myself" Schnulzen Hörerin Zwang erlösen?

Sie musste sich durch den engen Gang im Flugzeug ringen als sie mit ihren Augen nach einem freien Sitz suchte. In der Luft roch es nach parfümiertem Desinfektionsmittel. Trotz des Chaos behielt die Stewardess ihr Lächeln im Gesicht. Hinter ihr drängten die Passagiere sie nach vorne wo gerade ein Gepäckstau entstand. Ihr rann der Schweiß die Stirn hinunter. Und plötzlich stand ihr Herz still. Neben dem Albert Einstein Krawattenträger war noch ein Platz frei! In der nächsten Sekunde hämmerte es in ihrer Brust wild während sie innerlich über ihren Mut triumphierte, neben ihn Platz zu nehmen. Dennoch ließ sie der Anmut halber noch einen freien Sitz zwischen ihnen. Zu aufdringlich wollte sie doch nicht sein. Vielleicht bestand eine Chance während des zwei Stunden Flugs nach Deutschland mit ihm ein Gespräch anzufangen.

Steif wie eine Pflanze verharrte sie und rührte sie sich kaum als das Flugzeug in die Höhe stieg. Sie vergaß auf ihren imaginären Kaugummi zu kauen als es in ihren Ohren drückte. Aus dem Augenwinkel beobachtete sie wie er mit seinen Augen am Fenster klebte. Ihm schienen die Wolken mehr zu interessieren als die Sicherheitsvorkehrungen, die gerade vorgeführt wurden. Alles was sie von ihm vernahm, war der laute Bass aus seinem Disc Man. Enttäuscht sah sie ein, dass sie ihn aus seiner Musikwelt nicht wecken konnte. Außerdem wusste sie nichts über Rock Musik, sonst hätte sie ein Gespräch darüber anfangen können.

Nur nicht sich blamieren, dachte sie. Wenn er sich schon nicht mehr für sie interessierte, sollte sie zumindest nicht negativ auffallen. Doch entsetzt biss sie sich auf ihre Lippen als sie ihre Schuhe auszog. Eine Socke enthielt hellgraue Streifen während die andere im Sonnenlicht durch das Fenster reinweis schimmerte. Verzweifelt schlüpfte sie in ein Sweat Shirt, zog ihre Knie an und versteckte ihre Füße unter dem übergroßen Kleidungsstück. Erleichtert stellte sie fest, dass er gerade nicht zu ihr blickte. Sie hätte ihm sagen können, dass ihr seine Krawatte

CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA

aufgefallen sei und sie ihn als Forscher vermutete. Doch die Worte blieben in ihrem Herzen stecken während ihre Zunge sich verknotete. Sonst hätte sie fast ein Gespräch mit ihm angefangen.

Beim Ausatmen wollte sie dem Druck perfekt neben ihm zu sein entfliehen. Sie versuchte ihre Gedanken über sich und ihn bei Seite zu schieben. Sie begann in ihrem Biochemie Lehrbuch zu blättern. Er schielte zu ihrem Buch. Sie betete, dass er gebildete Frauen mochte. Die Buchstaben sprangen ihr entgegen, drehten sich im Kreise während die Formeln einen Discotanz hinlegten. Sie wurde neugierig als er wenig später mehrere Blätter aus seiner Jackettasche hervorholte. Mit vertieftem Blick begann er seine Unterlagen zu studieren. Sie stieß beinahe einen Freudeschrei aus als sie auf seinen Papieren Chemieformeln sah. Jetzt ihn etwas Kluges fragen! In dem Moment stiegen in ihr die Schweißgespenster auf und erzählten, dass sie nichts über Chemie wusste, obwohl sie gerade die Prüfung bestanden hatte. Sonst hätte sie ein Gespräch darüber mit ihm anfangen.

Er holte eine Tic Tac Schachtel heraus. Sie fixierte seine langen Finger. Wenn er ein Gentleman ist, wird er mich fragen, dachte sie. Hatte sie nicht einmal eine nette Geste verdient, wo sie sich doch fast schon zu Tode aufgeopfert hatte? Im nächsten Moment wollte sie aus dem Flugzeug fallen als er sich zu ihr drehte. Sie war erfreut und erschrocken, seine sie anstrahlenden Augen zu sehen. Aus seinem ungarischen Satz verstand sie nur „Tic Tac?". Obwohl sie wie vom Blitz getroffen wurde, konnte sie noch ihre Mundwinkel zu einem Lächeln formen und ein Nicken zeigen. Als sie ihre Hand ausstreckte, hatte sie Angst, an dem Kribbeln im Bauch zu sterben. Köszönöm, bedankte sie zaghaft. Sie konnte kaum Ungarisch, sonst hätte sie auf jeden Fall mit ihm ein Gespräch anfangen.

Sie schüttelte den Kopf, lächelte kurz und schaute schüchtern weg, als er ihr seine Tic Tacs zum zweiten Mal anbot. Fluchend und schimpfend schlug sie sich innerlich auf dem Kopf. Wieso nur konnte sie in der Sekunde nicht die selbstbewusste schöne Frau aus dem Werbespot sein? Leider konnte sie nicht mit verführerischem Blick ihre Haare zurückwerfen und ihn in den Bann ziehen. Sonst hätte sie mit ihm unbedingt ein Gespräch angefangen.

Nachdem das Flugzeug landete, liefen sie Seite an Seite, blickten sich gegenseitig ab und zu an. An der Passkontrolle sagte er auf Deutsch „Bitte" zu ihr und ließ ihr den Vorrang. Kurz schaute sie zu ihm auf und konnte nur ein „Danke" hauchen. Sie spürte wie sein Blick ihren Rücken langsam erwärmte während sie dem Kontrolleur ihren Ausweis zeigte. In kleinen Schritten lief sie weiter, hoffte und hoffte. Hoffte darauf, dass er bald wieder an ihrer Seite lief. Sie wollte doch ein Gespräch mit ihm anfangen....

Sie ging weiter, hoffte weiter und wartete weiter. Die Unsicherheit vor ihm zu laufen und ungewiss zu sein, ob seine Schritte noch hinter ihrem Schatten existierten, machten ihre Beine bleischwer. Sie musste weiter schreiten, konnte nicht nach hinten schauen und kannte ihre Richtung nicht. Vielleicht sollte sie auf ihn warten, vielleicht musste er noch sein Gepäck abholen? Durch zwei Glastüren irrte sie. Ihre Augen verloren sich im Menschenmeer. Doch den Albert Einstein Krawattenträger konnte sie auch nicht einmal am Horizont entdecken. Sie verspürte einen bitteren Geschmack, kein Gespräch mit ihm angefangen zu haben.

Dort stand sie nun, alleine gelassen, während die Strahlenkrallen der Sonne sie umgriff und verbrannte.

Dort läuft sie nun, alleine auf beiden Beinen, während die kalte Luft sie umarmt und einfriert.

Wu Yen-Ying

Diesmal war ich zu faul einen eigenen Artikel zu schreiben. Aber dennoch empfehle ich euch dieses Album anzuhören.

Yonderboi – Splendid Isolation

Kurzkritik: Es liegt etwas Geheimnisvolles im Wesen dieses jungen Mannes: László Fogarasi Jr., 1981 geboren, als Yonderboi bekannt seit seinem Debütalbum „Shallow and Profound". Darauf mischte der damals 20-Jährige entspannte Downbeats unter „ostalgische" Versatzstücke wie einer alten Vermona Orgel aus DDR-Kombinatszeit oder süßlich-melancholischen Akkordeon-Melodien mit k.u.k-Charme. Fünf Jahre später ist Fogarasis Heimat Budapest eine abgeklärte kapitalistische Boomtown und er selbst ein weltbereister Intellektueller. Einer, der nun auf seinem zweiten Werk „Splendid Isolation", das unter Mithilfe von Junkie XL-Frontmann Tom Holkenborg entstanden ist, seinen Sound gefunden zu haben scheint: Der bunte Retro-Flickenteppich von einst ist passé.

Überraschend düster und geradezu bildhaft sind die musikalischen Szenarien, die der 24-Jährige heute zeichnet: krächzende Krähen, ein Kinderchor, der eine traurige Melodie anstimmt, dicke Streicher-Schichten und eine bedrohliche Geräusch-Kulisse, die im Hintergrund schwelt und immer wieder aufkeimt. Auch der TripHop-

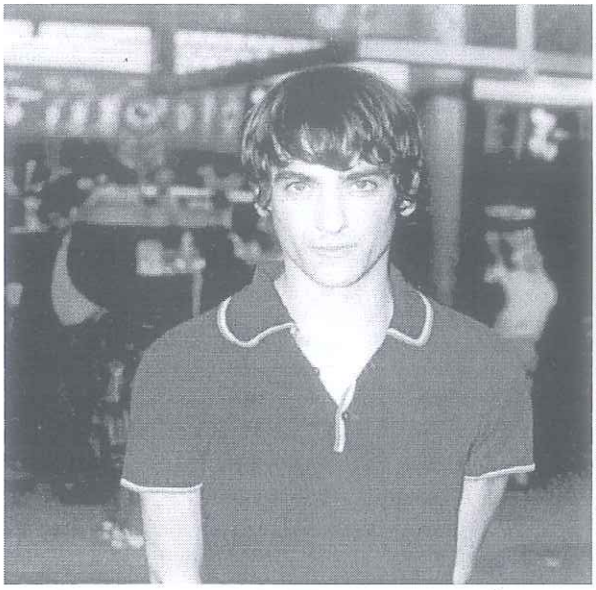

Vorliebe ist Yonderboi nicht durchweg treu geblieben, E-Gitarren und immer wieder ausbrechende, hypnotische Beats beherrschen das Geschehen. Routinierter klingt Yonderboi heute, aber auch wie jemand, der nicht mehr nur an das Gute in der Welt glaubt. Nicht abgebrüht, aber reifer.

http://www.cdstarts.de

Reinhören könnt ihr z.B.: bei http://www.daredo-music.com

unbedingt anhören: Amor, Love hides, Were you thinking of me

"Herr Doktor, sie müssen mir helfen. Mein Schwiegervater wird langsam senil - er sitzt den ganzen Tag in der Badewanne und spielt mit einem Gummikrokodil." - "Aber lassen Sie doch dem alten Mann dieses harmlose Vergnügen." - "Nein, verdammt noch mal. Es ist mein Gummikrokodil!"

Ein Ehepaar erwartet Nachwuchs und erkundigt sich beim Arzt, wie es mit dem Sex während der Schwangerschaft aussieht. Der Arzt erklärt: "Im ersten Drittel können sie es ganz normal angehen, im zweiten Drittel sollten sie zur Hundestellung übergehen und im letzten Drittel dann nur noch die Wolfsstellung tätigen." Der Mann irritiert: "Die Wolfsstellung? Wie geht die denn?" Darauf der Arzt: "Ja, sie legen sich vor das Loch und heulen."

GÓLYABÁL 2005

CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA